SUSCRIPCIÓ
Barcelona . Una pesseta al mes
Espanya. . 4'50 pessetes al trimestre
Extranger . 9'00 id. id.
Pagant per anys, una pesseta de rebaixa

EL:POBLE:CATALÀ

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ
RAMBLA DE LES FLORS, 14, PRAL.
IMPREMPTA
CARRER FORTUNY, NÚM. 2, TERS
TELÈFONS
Redacció, 723 - Imprempta, 2,298

ANY IX NUM. 2.542 | BARCELONA, DILLUNS 19 DE FEBRER DE 1912 | UN NÚMERO, 5 CÉNTIMS

OSTRES GARANTEIX SES CONDICIONS SANITARIES, TANT PER SA CALITAT COM PER SA PROCEDENCIA, LES QUE EXPEN
La Ostrícola Marennaise
Banys Nous, núm 9. .- Telófon núm. 2,785
ÚNIC DIPÓSIT DE VENDA A L'ENGRÓS A BARCELONA
Exigir en tots els Restaurants y Expendeduries que siguin d'aquesta casa
Recepció diaria a les dèu del matí y a les set de la tarde

Ocupen el primer lloc entre'ls remeis científics de les vies respiratories desde fa més de vint anys les **PASTILLAS MORELLÓ**
Obren per inhalació antisèptica y balsàmica sobre la traquea, bronquis y pulmons, curant les causes que produeix la **TOS,** com són: **refredats, catarros, bronquitis, asma, ronquera, grip, enfisema,** etc., etc.

ACADEMIA GRANADOS **Avinguda del Tibidabo, 18.** Classes de Piano, Solfeig, Armonía, Violí, Violoncello, Gimnasia rítmica. — Detalls: *Carrer d'Aragó, núm. 285,* y en el propri local.

Bàsculas-Caixes Pibernat pera Cabals Avinyó, 8-10

REGIONALISME Y NACIONALISME

En Ferran Agulló sintetisa en algunes afirmacions la darrera conferencia den Cambó y la política actual de la Lliga.

Tenen especial importancia les tres afirmacions següents: 1.ª, actuació dintre la monarquia actual, per créurela disposada a sancionar la voluntat del poble; 2.ª, incorporació de l'actuació regionalista, de les idees regionalistes, no dels homes del regionalisme solament, als partits governamentals actuals; 3.ª, programa actual, les mancomunitats, y després de plantejades, tot lo altre que Catalunya's mereixi al demostrar la seva potencia política y administrativa.

An aquestes afirmacions del regionalisme, articulat ja a l'orde de coses vigent, s'hi oposen, d'una manera contundent y irreductible, les característiques del nacionalisme de Catalunya.

La pura essencia del nacionalisme exigeix: primer ,impugnació de la monarquia, per centralista, unitaria y incompatible amb el procés de desplegament dels pobles y de les nacionalitats d'Espanya; segon, lluita contra els dos partits governamentals, perqué representen l'oligarquia contra la democracia, la negació tangible de la sobirania popular, la sistemática falsificació del Parlament y de les corporacions públiques, y la constant conculcació de les lleis en benefici del caciquisme; tercer, afirmació del dret colectiu de Catalunya, consagrat en els ordes polític, económic, social y administratiu, per totes les institucions y totes les virtualitats d'un régim d'autonomia; quart, constitució federativa dels pobles y de les nacionalitats d'Espanya, d'acord amb la naturalesa y amb l'historia; quint, realisació progressiva d'una forta democracia, en la qual actúin lliurement les idees mares de la conciencia popular .

La concepció nacionalista no's pot sacrificar ni a la més tancada de les monarquies, ni a les clienteles den Maura y den Canalejas, ni a cap política insincera. Ni ha de soportar Catalunya que's digui, precisament en nom d'ella, que després de realisades les mancomunitats, podrá aspirar a tot alló que's mereixi, com si el seu dret colectiu fos materia d'examen en una escola política.

Entre'l regionalisme y el nacionalisme hi ha cada dia, per voluntat y per culpes del primer, greu discrepancia. El regionalisme está reduit a una fórmula de descentralisació administrativa; el nacionalisme sustenta el dret popular en la plenitut gloriosa de les seves manifestacions. En el primer hi ha manifesta y total evaporació del sentiment y de les bases históriques y jurídiques de Catalunya; en el segon, pel contrari, s'hi troben, d'una manera intensificada y intangible, les justes ambicions de l'ánima catalana.

Notes polítiques

La Joventut F. N. R.

Avui, a les tres de la tarde, celebrará reunió extraordinaria la Junta directiva de la Secció Universitaria de la J. F. N. R. en el C. N .R. del carrer de Pelai.

Banquet dels mauristes

Dissabte a la nit va tenir lloc el banquet dels conservadors dinástics en obsequi al senyor Bartrina pel seu enlairament a la vispresidencia de la Diputació provincial.

Se pronunciaren discursos y se donaren visques al rei, an en Maura y an en La Cierva.

La paraula dels oradors mauristes tenia una expressió exactament igual a la den Cambó en els discursos de Saragossa, Girona y Reus.

Ara com ara, el programa de la Lliga y den Cambó está contingut en el projecte de mancomunitats, acceptat pels queles de les clienteles dinástiques. Y com en Maura no ha de regatejar en l'orde estricte de la descentralisació administrativa, que ell oposa a l'adveniment de les fórmules de lliberlat autonómica, són evidentes l'homogeneitat y la concordancia de la colla conservadora amb l'estol regionalista.

Els mauristes barcelonins estan cofois. Són ja homogenis y correligionaris dels regionalistes. En la darrera etapa del govern del seu partit lograren que se li sacrifiqués la Solidaritat catalana; en la nova etapa que esperen realisar, lograran el sacrifici del catalanisme conservador ,y al realisarse la fusió de cossos y d'esperits dels dos estols unificats, no será precís, segons frase den Maura que corre de boca en boca, ni introduir greus modificacions, ni treurse la pols dels mobles en la llar política tan dignament presidida per en Boladeres.

De la conferencia den Cambó

Parlant de la conferencia del «leader» regionalista, a Reus, diu el nostre estimat confrare «Foment» d'aquella ciutat:

«No ocorregueren incidents desagradables escoltant el públic amb respecte a l'orador, encara que sense lograr aquest arrencar grossos y generals aplaudiments, puig únicament se feia aplaudir dels seus correligionaris, per cert en nombre bastant reduit en nostra población.»

Respecte a la concurrencia, alegeix que era «bastant nombrosa y escullida».

Els bens den Ferrer

Per haver sorgit alguns dubtes respecte a la validesa del darrer testament den Francisco Ferrer Guardia, puig el Jutjat militar tingué coneixement de que abans d'aquest n'havia fet un altre, s'aplassá l'entrega dels bens als hereus.

Ara, declarada válida la voluntat de l'exdirector de l'Escola Moderna, expressada en les darreres hores de la seva vida, el comandant senyor Rasso, jutge permanent de causes d'aquesta Capitania general, després d'haver formalisat alguns extrems no trigará gaire en fer entrega de l'herencia den Ferrer al germá d'aquest, com a representant dels hereus.

S'assegura que lo que deixa a Catalunya puja a uns 80 o 90 mil durus. D'aquesta quantitat, n'han de participar en concepte de llegítima, les filles den Francisco Ferrer.

Segons sembla, la Soletat Villafranca ja cobrá la seva part amb els valors que en Ferrer tenia a l'extranger. Josep Ferrer Guardia haurá d'entregar an en Portet y demés hereus les quantitats que'ls corresponguin.

El districte de Castelltersol

«El Correo Catalán» d'ahir publicava un decret manant que no's presenti candidat jaumista per Castelltersol, firmat pel duc de Solferino, quefe regional del partit. En el preámbul se diu que «en el campo jaimista ha producido natural efervescencia la forma insólita con que se ha presentado la encasillada candidatura regionalista».

Se diu que d'aquí a pocs dies retirará la seva candidatura'l radical senyor Gaspar, no Bertrán, com per erro de ploma diguerem, en vista del ridícol que li tocaria fer.

Si aixó's confirma, el senyor Cambó sortirá diputat pel districte rural y caciquista, en virtut de l'article 29 de la llei electoral.

Reunió

En la reunió general del Círcol Republicá de la plassa del Teatre se procedí a la renovació de la Junta directiva, nomenantse pera substituir als que cessaren, als senyors Cambra, Baró y Bassas.

El banquet al governador

El banquet que ofereixen al governador les societats económiques, aplassat tantes vegades, sembla que tindrá lloc el dia 22 al Mundial Palace. Se diu que hi han molts inscrits, puig hi ha qui ha treballat com si fos en honor propri aquest acte en honor del senyor Portela.

Els radicals

Si el viatge del quefe dels radicals no s'aplassa, avui se reunirá, baix la seva presidencia, la comissió organisadora del cens lerrouxista y després l'Assamblea municipal del partit.

Els del carrer del Vidre

La Junta directiva dels radicals dissidents que tenen el Centre del carrer del Vidre, ha quedat formada aixi:

President, don Ramon García de Blahá; vispresident, don Antoni Sanahuja Queralt; secretari, don Eleuteri Chico Sánchez; vissecretari, don Josep Capdevila Ventosa; tresorer, don Antoni Ambroa y Carretero ;comptador, don Joan Buxeda Birba; vocals, don Josep Dalfó Morell, don Frederic Lluch Rosiñol, don Pere Tomás Escofet, don Simó Ferrer Soler y don Emili Zegrí Assens.

Nou periòdic

Ha comensat a publicarse a Navarcles un nou periódic, titulat «Sol-Ixent». No está afiliat a cap partit, peró promet defensar els ideals de patria y cultura. Benvingut sigui.

COMENTARIS

La tradició y l'economia

Anys endarrera, quan se tractà de treure la Rúa de la Rambla, manifestament estreta pera contenir tots els carruatges que hi acudien, hi hagué una semi protesta. Els esperits tradicionalistes s'exclamaren fortament, assegurant que treure la Rúa de la Rambla era matarla, que si's feia al passeig de Gracia, per exemple, la gent no hi acudiria, perquè fòra de la Rambla la Rúa ja no fora la Rúa tradicional, amb les seves bromes y la seva alegria, sinó un passeig de cotxes com qualsevol altre.

Els fets vingueren a demostrar l'error en que estaven els que això deien. La Rúa's portà al passeig de Gracia y hi acudiren els mateixos cotxes de sempre, haventhi la mateixa animació que quan se feia a la Rambla. Y ara ha vingut un altre fet a demostrar si n'estaven de mal fundats els temors d'aquells esperits tradicionalistes. Ara s'ha vist que'ls que van a la Rúa la senten tant poc la tradició, que no sols van nont es poden, sinó que fins expontàniament abandonen el lloc acostumat dels seus esplais més o menys saturnalescs, pera anar a fer la Rúa a una altra banda.

Així vegerem ahir com el passeig de Gracia se quedava desert y tots els cotxes anaven a voltar amunt y avall de la Granvia-Diagonal, amb la corresponent batalla de confetti y serpentines. Y la raó d'aquest desplassament no era una raó sentimental ni de comodiitat: era senzillament una raó de caràcter econòmic. L'Ajuntament havia acordat fer pagar un impost de deu pessetes als cotxes que volguessin circular pel pas central del passeig de Gracia y amb aixó n'hi hagué prou pera conseguir que tots els cotxes en desertessin.

Es curiosa aquesta irresistible tendencia del barceloní acabalat a no voler pagar les càrregues que se li imposen. Temps a venir, segurament el tret més característic de l'actual burgesia barcelonina serà aquesta resistencia innata, que es producte d'una forsa instintiva independent de la raó, a contribuir a satisfer les atencions de la ciutat en la mida que per la seva riquesa li pertoca. Hi ha home que's gasta a l'any deu o dotze mil pessetes en benzina y en canvi protesta y s'indigna perquè'l municipi li vol fer pagar uns quants durus per l'automòbil y el domicilià fòra de Barcelona a fi de no haver de pagarlos. Seria altament curiós establir una llista de totes les martingales que s'inventen pera no satisfer a la ciutat els impostos deguts per articles de luxe y de les persones acabalades, milionaries moltes d'elles, que s'en serveixen sense cap escrupul.

El cas de la Rúa es un exemple més de aquest esperit de incomprensible tacanyeria. L'impost pera circular pel passeig de Gracia era de unes pesetes per cotxe, y no per un sol dia exclusivament, sinó pera tots els tres dies que dura'l Carnestoltes. Y malgrat la petitesa de l'impost, gent que no li ve de semblant miseria, gent que's gastará vint vegades més en lloguer d'un cotxe, s'en va a la Diagonal pera defraudar lá ciutat de aquestes poques pessetes.

Aixó vol dir senzillament que no som el poble tradicional que s'ha assegurat moltes vegades. Ens estimem les nostres costums y tradicions tant que no'ns costen moneda. Peró n'hi ha prou del més petit impost pera lernosles abandonar sense recansa. No hi ha cap de les tradicions més fortament arrelades en les costums de la nostra burgesia, que pogués resistir un impost de cent pessetes.

Ben mirat es aixó una gran esperança pera'ls homes d'esperit renovador, perquè ja saben l'instrument que han de posar en joc pera l'obra de reforma que intentin. No es cosa de convencer l'enteniment, sinó de castigar la butxaca.

DESDE PARÍS

PEL CUBISME AL FUTURISME

El renovament, en tots els ordes de la nostra existencia, es una santa activitat de l'Univers a la capta d'energies, y es per aixó que tothom deu atèndrela, per descabellades que a primera vista apareguin les manifestacions d'aquesta activitat, y no oblidant que les nostres idees consuetudinaries deuen forsosament xocar amb les noves per l'exotisme y trasbalsament que aporten habitualment. Peró, no cal prevenirse solament contra la repulsió, sinó contra la simpatia també. Es necessaria una certa impassibilitat, casi mecànica, de judici pera escullir entre el camí recte o la bifurcació que sobtadament s'ens presenta davant nostres passos en aqueixos pelegrinatges de l'Esperit. Y, anant més enllà en la nostra justa prudencia en l'acceptació de les idees pel sol fet de esser noves idees, me sembla que no sols convé fugir del snobisme amunt senyalat, sinó que es indispensable també desconfiar un xic de les noves idees «bones». El cubisme, per exemple, está tot ell empedrat de bones intencions, y, no obstant, es abominable facecia mai prou flagellada. Si jo llenso a l'inquietut moderna la «pensada» d'una pintura'l fi primordial de la qual sigui la redempció de les viudes pobres y malaltes, no se'm podrà pas titllar de malvat, y, si tinc trassa en armar un simulacre de teoria, es possible que fins logri prossèlits y deixebles; peró si, certament, ningú pot dir que la meva intenció sigui malvada no dubtem ni un segon en afirmar que hi haurà tot el dret en aillarme sota set voltes de clau y en olvidar per sempre a l'innovador y la seva màquina de perdre'l temps.

Si, en lloc d'aquella, llenso una utopía més científica, com ara: una «pintura de la quinta dimensió» es casi segura que podré esperar una major beligerancia de la part del públic; peró, si la demostració no va un xic d'acord amb la bella y fàcil pensada, com li passa al cubisme, no serà pas molt extrany que la gent em sospiti d'arrivista y altres pegueses, enviant les meves elucubracions als llims, aont tants milers de bells problemes esperen el jorn de la llur lliberació. Els cinc o siscents llauners que a Catalunya estudien el moviment contimu són més seriosos y respectables.

Y el cubisme pateix encara d'una tara pitjor que no engalana certament pas gaire als raríssims panegiristes que no han sabut o volgut percèbrela. Un d'aquests, en «Xenius», en un eruditíssim article darrerament publicat en «La Veu de Catalunya», torna a enaltir la pintura cubista amb abundor de sotilitats y sofismes que demostren la venturosa sort que ha tingut de poguer llegir y assimilar llibres incomptables, peró que no demostren absolutament que'l cubisme sigui un nou punt de partida pera les arts plàstiques. No m'està bé a mi, «el más humilde de todos vosotros», contradir una figura literaria y científica com la den «Xenius», quals gràcils condicions d'importador y glosador d'idees soc el primer de admirar, peró, malgrat el ridícol a que se exposa la nostra bona fe a l'oposarse al bizantinisme doctíssim del glosador de «La Veu», no podia, sense íntim vilipendi, deixar de protestar de les seves lloes abusiyes.

Per alló de que l'utopía d'avui pot devenir la certesa de demà, jo vull creure per un moment que, mercès an aqueix inconcebible anacronisme de l'art silogístic, el cubisme arriba a un satisfactori resultat y crea un art raonador, davant del qual un sol cop d'ull basti pera compendre la mecànica de totes les seves parts, de tots els objectius expressats, y, ademés, lo que es essencial en el cubisme—y que no es lo mateix que la mecànica o l'estructurisme, com diuen ara en aquella esmentada tribuna—tots els aspectes, diguem totes les facetes internes y externes, laterals, inferiors y superiors; imaginem també que la noció d'espai, arribi per fi a esser un fet y que l'artista pot pintarlo junt amb tots els cossos sòlids, líquids y gassecsos que s'hi contenen, y suposem, per fi, que l'inteligencia mitja dels homes es la mateixa d'avui, y, aleshores, un cop aqueix capítol d'una possible novela den Wells sigui realisat en l'imaginació del meu preopinant, haurà de convenir aqueix en que l'Idealisme, la Santa Veritat subjectiva seran desvanescuts, la nostra sublim ideografia haurà estat sacrificada en l'ará d'una divinitat exótica y esterilitzadora, en l'ara de la Matemàtica, a canvi, tot lo més, d'un aument en l'acció nefasta d'aixó que'ls francesos ne diuen el «trompe l'oeil». El símbol serà mort; l'art silogístic, més propri dels homes de les cavernes que de les gents noves, farà uns prodigis mai imaginats ni pel propri Marinetti y tothom parlará en esperanto.

El glosador ja sembla tèmel aqueix aixerreiment espiritual, peró sols ho tem com un mal tranzitori; cosa inexplicable, perquè permet suposar que en el floreixement de aqueixa singular pintura se remeii aqueix desampar y avidesa amb la reincorporació d'aquell Ideal, forsosament arreconat per les exigencies de la teoria, puig la naturalesa es més savia que en Metzinger; y aleshores els pintors cubistes, tancats en un cercle viciós, hauran de reconèixer que en Chardin o en Raffael n'eren pletórics d'aqueixa sublim virtut, y, en el bon sentit de la paraula, veritables y profonds cubicadors.

Lo més sensible en aqueixa desorientació que pateix particularment Barcelona no es l'haver de sofrir de mals advocats sinó de pitjors fiscals en cubisme. Lo pitjor es que'l públic sensat y sensible prefereixi, amb raó sobrada, el sofista al sabi: els bizantinismes den «Xenius» a l'horrible talmudisme del senyor Folch, que sembla impugnar an aquell.

Les nombroses salvetats que sobre'l cubisme ve fent en «Xenius» demostren tal vegada que'l seu entusiasme pera aqueixes idees pictòriques es forsa inferior a lo que podria fer creiure aqueix repetit exhumar una qüestió escassament combatuda. De totes maneres, cal convenir que aquesta vegada'l brillant escriptor ha fet un flac servei als catalans, especialment als incautes que's deixin lliscar pel camí d'aqueixes ambigües divagacions.

El resultat de tot aqueix snobisme, que a manca d'altra espiritualitat, el nostre art correua, procurarem posarlo més de manifest en el pròxim article, aont entrarà en escena el darrer excèntric que París acaba de disfrutar: el brau Marinetti y els seus pintors sequassos.

JOAN SACS

La situació política a Alemanya

El canceller de l'Imperi, Bethmann-Hollweg, demana la coalició de tots els partits contra'l socialisme y rebutja tota reforma democràtica

El discurs que darrerament ha pronunciat al Reichstag el conceller Bethmann-Hollweg es d'una gravetat notoria. A l'avens de les esquerres en les darreres eleccions llegislatives y a l'espléndida victoria dels socialistes, el conceller alemany hi oposa una actitut de ferma resistencia. Les altes esferes de l'Estat germánic no volen tranzigir amb la voluntat popular.

Precisament els socialistes, per boca del diputat Franck, han adoptat una actitut plena de seny y de mesura. Digué Franck que, tot servant l'integritat dels seus principis, la Social-Democracia está decidida a ajudar amb totes les seves forses les millores polítiques y socials que s'emprenguin, per modestes que siguin. Sense escoltar aquest llenguatge generós, el canceller ha réspost amb un discurs de combat contra els socialistes, amb una escomesa insensata y violenta.

El discurs de Bethmann-Hollweg comensá amb unes declaracions a favor de l'impost progressiu sobre les herencies, que les esquerres van aplaudir. Peró després d'aquest «hors-d'œuvre» — com diu «L'Humanité» — l'atac s'iniciá. Héusen aquí uns quants interessants paragrafs:

«Jo he complert el meu dever. Era un dever meu envers la monarquia y el país el mostrarlos la confusió en que forsosament se troba el poble quan les ratlles divisories entre'l socialisme y la burgesia s'esborren.

»Peró ara, contrariament a lo que passá en 1907, els lliberals burgesos y els socialistes estan units. Quin es, doncs, el partit que ha canviat?

»Es el socialisme? No.

»Aqueixos senyors de l'extrema esquerra s'ofendrien si jo sospités que volen renunciar a un article del seu programa, a la lluita de classes, a la batalla contra l'Estat monárquic.

»Se parla de l'evolució del revisionisme socialista. Entenemnos. Encara que hi hagués un bon nombre de revisionistes entre'l centenar de socialistes d'aquesta Cambra, no per aixó deixarien ells també de treballar per destruir el sentiment monárquic del poble. (Molt bé, a la dreta. — Rumors a l'esquerra.)

»Aqueixa gent desacredita l'Estat; predica la lluita de classes.

»Vosaltres torneu de la lluita electoral. La coneixeu millor que jo (Molt bé a la dreta. —Rialles irónicques dels socialistes). Creieu que damunt d'aquest sól devastat, se podran cullir els fruits que'l liberalisme hi vol fer créixer. Jo n oveig, peró, en la transformació del socialisme, una explicació de l'acord del grupu radical aliantse amb els socialistes.

»El lliberalisme se n'ha anat cap a l'esquerra. (Molt bé, a la dreta.) Penseu que, com ho ha dit el diputat radical Payer, nombrosos diputats pertanyents a la fracció lliberal, s'han mostrat disposats a elegir pera la presidencia a Herr Bebel, aquell que pronunciá les paraules: «Guerra a mort contra la societat!»

»En fi, senyors, s'ha elegit pera la primera vispresidencia un diputat socialista que ha pronunciat contra la Casa regnant paraules que.. (Grans rumors a l'esquerra, que priven de sentir les paraules del canceller.)

»Es aquesta la resposta al discurs del trono? Es aquesta una indicació de la confusió que necessariament resulta del fet d'haver votat a un socialista diputats que són socialistes? Herr Payer ha declarat que les eleccions eren el veredicte dé la nació sobre la política del Govern. Haig de modificar jo la meva política, com reclama Herr Payer, perqué 110 socialistes han triomfat?

»Tota gran qüestió posa els socialistes en l'alternativa de renunciar a una part dels llurs vots o a una part del llur programa. (Molt bé a la dreta. — Rialles irónicques a l'esquerra.) Perqué rieu, senyors? Confesseu que en el vostre darrer Congrés y durant les darreres eleccions heu amagat prudentment les vostres tendencies antinacionals. El poble alemany no pot admetre una tendencia antinacional.. (Escándol a l'esquerra).. donc diguemne internacional. Creure que quatre milions d'homes de la nostra terra van al costat dels enemics de l'Estat y de la societat, es dubtar del vigor y del bon sentit del nostre poble.

»Vosaltres creieu ,senyors socialistes, amb vostres veins immediats d'esquerra, inteligenciarvos pera reclamar una democratització del dret electoral. Doncs jo no permetré que's dirigeixi aquest atac contra la Constitució de l'Estat. (Ovació a la dreta.)

»Vosaltres voleu posar sota el control del Reichstag la responsabilitat política del canceller. El canceller, senyors, que depen dé l'emperador y del rei de Prussia, es un contrapés necessari del sufragi universal. Aquest sufragi universal, per altra part, sols va esser concedit pel príncep de Bismarck amb la condició que'l Consell federal y el canceller de l'Imperi conservarien llur independencia. (Molt bé a la dreta.)

»La victoria electoral dels socialistes, la desorientació dels partits burgesos, no són una raó pera modificar l'equilibri d'atribucions entre l'emperador y l'Imperi, entre'l Consell federal y el Parlament. (Aplaudiments a la dreta. Els socialistes criden irónicament: No, no es el moment oportú!).

»El dever de l'hora actual no és pas la més completa democratització. Y afegiré que la posició de l'Alemanya en el món no es tal que poguem renunciar a la rígida armadura de l'imperi. No oblideu que la pau d'Europa mai ha estat més menassada que quan l'Alemanya estava desorganitzada.»

Les dretes acolliren amb una ovació el final del discurs. En les esquerres els comentaris eren vivíssims.

Immediatament després del canceller imperial, parlá el diputat polonés Radzivill, qui protestá contra la política del govern, del qui no espera cap disposició favorable a la llibertat del polonesos, privats adhuc del dret de bastir edificis sobre les llurs terres.

A. R. y V.

FILLS DE F. MAS SARDA
RAMBLA DEL CENTRE, 20. - BARCELONA
Negociem els cupons Amortisatble 5 per 100, venciment 15 de febrer.

De la Ciutat

Petit drama

En el mitgdia clar esclatant de sol, el grupu no era més que un accident nou de la via pública. A cada punt altres grupus semblants desfilaven davant dels ulls curiosos, pera oblidarse tot seguit. Peró aquell deturá els passos nostres.

Qué era? Un petit drama que potser devindria tragedia...

Alt el cap, dretes les orelles, obertes lés narius fumejantes, la noble bestia conduia orgullosa el vehicol de càrrega encastellada. Sentat dalt de tot, fluixes les regnes, refiat en el braó y noblesa de l'animal, el carreter anava distret, mitg ajassat fruint les tebiors de l'astre del dia.

Tot d'una, el cavall fa una forta extremitut, arrenca a córrer y a les poques passes cau a terra, com ferit d'una centella. El conductor cau també amb la sotregada damunt seu, y rodolant, rodolant, va a parar entre les rodes, de cap a l'empedrat.

En un moment, cent curiosos enronden carro, cavall y carreter. Trenta veus pregunten, manen y compadeixen a l'hora. El cavall espeternega, prova d'aixecarse, torna a caure de costat, y una vara del carro l'agafa sota. Deu, dotze homes, aixequen les vares, desfan els arreus que lliguen a la bestia, y el carro pren la seva posició normal. El cavall no's mou.

—Aneu per un meneseal — diu una veu.

Y quatre o cinc homes del poble se desfan apressats del grupu y s'escampen pels carrers del voltant.

Els curiosos aumenten. Creix l'interés y els comentaris. El carreter va de l'un costat a l'altre, aixeca el cap de l'animal, l'estira de la cua, l'empeny de l'esquena, l'estira del ronsal cridantlo pel seu nom amorosament, reflexantse en la seva fas pálida la angoixa del seu esperit.

De un a un tornen els que han anat pel menescal. El cavall fa tres o quatre lleus extremituts y els seus membres s'afluixen lassos.

—Sembla mort — diu una altra veu.

Y el menescal que arriba certifica la sentencia. El cavall ha mort d'un atac de feridura fulminant.

Les paraules del menescal, fredes, indiferentes, cauen com plom. El carreter se torna més pálit, se mira amb ulls d'afollat al menescal, al cavall, al públic, y després, com una criatura, arrenca a plorar, exclamant:

—Mort, mort; y amb aquest ja van tres amb poc més de mitg any. Mort y encara l'havia de pagar y d'acabar de pagar l'altre. Aixó es la meva ruina y la mort de la meva dona y la miseria dels meus fills.

S'estirava els cabells, se masegava les mans; tan prompte se creuava de brassos guaitant a la noble bestia, estirada en terra, com amb els punys closos y els brassos estirats guaitava al cel.

De un a un els curiosos desfeien el rotllo, dient, mentres se'n anaven, per tota oració, un: «Pobre home! Pobra bestia!». Y aviat el carreter restá sol amb la seva desgracia, un municipal que l'importunava a preguntes y el menescal que esperava cobrar el seu treball.

Blanca florida

Eren vora les onze de la nit. En aquella hora el port dormia y els vaixells, en la fosca, gronxaven suaument les seves petites llanternes. Escampats de moll a moll, nombroros llums de colors reflexaven en les aigües altres tantes esteles de porpra y esmeragda.

Arreu petites remors que se unien al respir del mar que venia del lluny. Y prop de nosaltres, en el moll de la Muralla, a la claror fantástica de les lámpares d'arc, una blanca florida...

No sabem quantes eren, si trenta o quaranta o més. Peró en molta amplada del moll, forsa endintre de les aigües encalmades, s'aixamplava un estenall de barcasses plens els seus ventres de «bales» de coto. Cada una d'elles tenia qui sab els esvoranes, y per cada esvoranc sortien floques de la blanca fibra, com un escampall de tofes de neu o una florida en plenes aigües.

Feia goig de veure aquell extrany espectacle, suma de tants esforsos y de tantes maravelles.

Fixa la mirada en la extesa de barcasses, el pensament volava per les latituts de la terra, ont floreix la benfactora planta que vesteix a la humanitat. S'imaginava veure les immenses planes blanques, delicia dels ulls y treball pera l'home. Y sentia una dosa malincolia, al pensar que mai els nostres ulls veuran aquells camps d'albura, ni tantes y tantes altres coses del món que voldriem veure...

Una «sirena» ronca, estrident, trencá'l fil d'or dels nostres pensaments. Marxava una nau, potser la mateixa que havia dut de llunyanes terres aquells munts de coto, y ens diguerem:

—Vethoaquí. Una nau dugué aquesta materia, qui sab si una altra se l'endurá quan ja sigui tela fina. La tela se gastará, se tornará pols y tornará a la terra. Ella es gelosa de lo que dona, y tard o aviat tot torna al seu sí.

Moll avall una veu cantava un aire xulesc, amb encís infantil, delitós y gratíssim a l'oid. Decantárem el cap y a poc passá un gitanet bru de cara espavilada y ulls vius. Ell era el que cantava. Y novament ens tornárem a dir:

—Sí, es veritat; aquells camps florits han donat aquests munts de flors que tornaran a la terra, fetes pols. Els homes que'ls conreuen, els que cullen, els que embarquén y desembarquen, els que teixeixen, tots tornaran, com tú, fets pols a la terra. Sí, es veritat. Peró tu, ara, mentres contemples amb goig la blanca florida, escoltant la veu infantil que canta y el mar que respira misteriós, sents el goig de viure, y el goig de aquest instant que passa.

Y seguia mirant, amb ulls encantats, la blanca florida, illuminada per la llum fantástica de les lámpares d'arc.

PERE CASALS

SOCIETAT CATALANA D'EDICIONS

S'avisa als suscriptors que's repartirà la present setmana el tercer volum corresponent al segon semestre de 1911, y poc després el primer del semestre actual.

L' Assamblea dels vinyaters

SESSIÓ DE CLAUSURA

La circumstancia d'esser ahir dia festiu, destinat pera la celebració de la sessió de clausura de l'Assamblea dels viticultors catalans que amb tan falaguer éxit ha portat a cap l'Unió de Vinyaters de Catalunya, feu que dita sessió estigués extraordinariament concorreguda y que en l'elegant y espaiosíssima sala del Palau de la Música Catalana, lloc ont aquella se celebrá, s'hi congreguessin més de 5,000 persones. Tal era l'immensa gentada que ocupá per complet tota la platea ,passadissos, llotgetes y primer y segon pis.

A dos quarts de dotze comensá la sessió baix la presidencia del senyor Puig de la Bellacasa, president de l'Unió de Vinyaters, qui tenia a la seva dreta al governador civil senyor Portela, president de l'Audiencia, fiscal del rei; M. Ferroul, president de la Confederació General de Vinyaters francesos, y senyor Oliveras, director de l'Estació Etnológica de Reus, y a l'esquerra l'arcalde de Barcelona senyor Sostres, diputat provincial senyor Jansana, representant del bisbe, representant de la Cambra de Comers, y als senyors Frederic Rahola y Soler y Martí.

Abans de comensarse'ls discursos, el senyor secretari doná lectura de les següents adhesions rebudes: ministre de Foment, director general d'Agricultura, Diputació provincial de Girona, senadors senyors Joan Rosell, Benet y Colom, Josep Collaso, Joaquim Bonet, marqués d'Alella, Lluis G. Pons Enrich, B. Bosch y Puig, Manuel de Bofarull, Josep Balcells, y diputats a Corts senyors Lluis de Zulueta, Pere G. Maristany, Joaquim Sagnier, Alfons Sala, Bertran y Musitu, Ventosa y Calvell, Pere Llosas, Carles Cusí, Josep Nicolau, Jaume Carner, Albert Dasca, Caballé Goyeneche, Josep Mateu y Garriga y Massó. També s'hi adheriren les entitats Sindicat Regional de Beziers, Federació Agrícola Catalana Balear, Federació Agrícola de Llevant, Federació Vitícola de la provincia de Saragossa y Cambra de Comers de Valdepeñas.

Seguidament el marqués de Camps, en un raonadíssim discurs glosá les conclusions de la ponencia. Se dirigí principalment als senadors y diputats a Corts pera que se'n fessin ressó en el Parlament; als representants francesos per lo que respecta a la persecució del frau y finalment a la prempsa per la seva valiosíssima cooperació a favor de les aspiracions dels vinyaters catalans. Advocá per l'unió total d'aquests que d'esser real y positiva podrien arribar fins a 30,000 y evitar amb la seva indiscutible forsa la falsificació del vi.

Parlá de la campanya realisada per tot Catalunya per l'Unió de Vinyaters, en virtut de la qual havia rebut aquesta entusiastes felicitacions y acabá encoratjant als viticultors a que perseverin en la seva tasca, tant coratjosament empresa.

El senyor Eusebi de Puig, en nom de l'Institut Agrícola Catalá de Sant Isidre y en representació de les Societats Económiques de Catalunya, dirigeix una entusiasta felicitació a l'Unió de Vinyaters per la seva honrada actuació de moralitat y justicia.

El diputat per Sant Feliu de Llobregat senyor Miró y Trepat, recullint les manifestacions del marqués de Camps, digué que els diputats a Corts se farien ressó en el Parlament de les justíssimes y raonades aspiracions dels vinyaters de Catalunya y les defensarien amb tot el seu ardor y els seus entusiasmes.

Digué que'ls governs ,siguin els que siguin, tenen a fer tres obres de misericordia: vestir al despullat, això es, vestir totes aquestes montanyes, tristes y núes, amb arbres frondosos pera que regulin la pluja y aquesta sigui benfactora pera l'esplendent fecunditat de les vinyes. Donar aigua al que pateixi set, o lo que es igual, portar aigua a totes les terres incultes pera que esdévinguin de cultiu de regadiu y així donguin vida a centenars de familles; y finalment, donar pa al qui té fam, això es, donar treball amb el cultiu de totes aquestes terres als homes que emigren en busca del pa o del treball que aquí se'ls nega. Acabá dirigint una entusiasta felicitació als representants francesos.

Parlá després M. Ferroul, president de la Confederació General de Vinyaters francesos.

El públic li tributá a l'aixecarse una forta y perllongada ovació.

Dirigí paraules de remerciament a l'Unió de Vinyaters de Catalunya per l'afectuosa y entusiasta acullida de que havien sigut objecte'ls representants francesos, dient que els seus viticultors cooperaran sempre amb tota abnegació y desinterés a que les aspiracions dels viticultors catalans siguin ben prompte una esplendent realitat. En brillants parrafades que aixecaren tempestats d'aplaudiments, elogiá el caracter y l'activitat dels catalans y acabá amb el crit de Visca Catalunya!, que fou unánimement contestat pel de Visca Fransa!

Don Hilarió Grué, president del Círcol Mercantil, feu un entusiasta elogi de l'agricultura y digué que l'entitat mercantil per ell representada oferia el seu apoi en pro de les aspiracions dels vinyaters catalans.

El diputat provincial senyor Jansana digué que aquesta Assamblea havia de servir d'encoratjament als viticultors catalans pera refermar cada dia més la seva actuació.

Manifestá que no n'hi havia prou amb que les Diputacions provincials subvencionessin ensenyanses agrícoles, assamblees y congressos, sinó que era necessari que'ls seus representants se preocupessin dels problemes vitals de l'agricultura.

Acabá dient que'ls vinyaters catalans havien de lluitar amb coratge contra els que volen prostituir la riquesa catalana.

Don Joaquim Abadal saludá a l'Unió de Vinyaters pel colossal triomf assolit en la celebració d'aquesta Assamblea y digué que la Federació Agrícola Catalana Balear per ell representada s'havia de complaure més que cap altre entitat dels éxits de l'Unió de Vinyaters per haver nascut a l'escalf d'ella y esser per lo tant carn de la seva carn.

M. Carcassonne, president del Sindicat de Agricultors de Perpinyá, remerciá la rebuda afectuosíssima que s'havia dispensat a les delegacions franceses.

Explicá l'organisació y el funcionament del Sindicat d'Agricultors de Perpinyá pera la desaparició del vi artificial y posá de relleu les formidables campanyes que portaren a cap fins a lograr la creació de lleis especials pera perseguir el frau y afavorir als vinyaters francesos que són la vida de l'agricultura y per lo tant de tota la Fransa. Oferí la cooperació dels viticultors francesos pera fer triomfar les aspiracions dels catalans.

L'arcalde senyor Sostres se declará amic de l'agricultura y de que an aquesta se li presti sempre tota classe d'apoi pera el seu floreixent desenrotllo. En aquest sentit s'oferí en nom de l'Ajuntament de Barcelona pera ajudar a la realisació de les iniciatives dels vinyaters catalans que reputava com a justes y raonades.

Acabá dient que'l dia que s'ajuntin definitivament el capital y els obrers, se realisaran miracles.

Feu després ús de la paraula el governador civil senyor Portela. Digué que amb tots els entusiasmes s'associava an aquella festa. L'obra dels viticultors catalans, afegí, ha donat els seus fruits en aquesta espléndida Assamblea.

En els ordes social y económic, vosaltres heu tingut un gran éxit defensant la riquesa de l'agricultura que es la vida de Catalunya. Aquesta obra de tenacitat y perseverancia que vosaltres, vinyaters catalans, haveu portat a cap, es un gran exemple que sortirá de Catalunya pera incorporarse a les demés regions y fará d'Espanya una nació també gran y poderosa.

Acabá oferint l'apoi del Govern pera els fins que persegueix l'Unió de Vinyaters.

Finalment s'aixecá a resumir els discursos el president de l'Assamblea que ho es també de l'Unió de Vinyaters senyor Puig de la Bellacasa.

—Vinyaters catalans — digué :— l'unió entre nosaltres es un fet esplendorós. Tot alló que somniavem plens d'un sagrat amor per la nostra vida agrícola que ho es la de Catalunya, ha esdevingut una falaguera realitat. Fa un any que varem constituirnos y ja ho veieu; al costat nostre hi teniu tot lo més granat de Catalunya y lo de nostre germana la Fransa. L'unió dels viticultors catalans es, com us deia, un fet esplendorós que omplirá de joia a totes les demés regions d'Espanya, perqué totes elles ens estimen com nosaltres les estimem an elles.

Digué que l'Unió ha anat constantment allissonantse amb els vinyaters francesos, pera la veritable persecució del frau, peró que vindrá un dia que això no será necessari perqué fortament trobarem apoi en totes les esferes y els governs crearan lleis especials pera ferlo desapareixer definitivament.

L'Unió de Vinyaters,, digué, aspira a la reconstitució integral de la vinya catalana. Vosaltres, vinyaters, que teniu fe en la nostra actuació, us dic que us portaran a la victoria, no a una victoria ont després hi quedin vencedors y vensuts, sinó a una veritable victoria de germanor y confraternitat.

Remerciá després als senyors governador civil y arcalde, el seu manifestat y fermíssim apoi. Agraí les paraules d'entusiasta cooperació pronunciades pel senyor Miró y Trepat com a representant en Corts. També agraí y encomiá la presencia de les entitats económiques dignament representades per don Hilarió Grué; a les Diputacions provincials per les seves subvencions en pro de l'ensenyansa agrícola y a les entitats Institut Agrícola Catalá de Sant Isidre y Federació Agrícola Catalana Balear, per les seves profitoses ensenyanses.

Finalment digué que dirigia un fort abrás als hostes de la nació veína pels seus incondicionals oferiments y com a penyora de la més cordialíssima germanor.

Abans d'acabar doná lectura del següent telegrama dirigit al president del Consell de ministres, el contingut del qual fou unánimament aprovat.

«Reunidos en sesión de clausura de la Asamblea de Viticultores de Cataluña con asistencia de las autoridades y representaciones de todas las fuerzas vivas del país, los asambleistas por aclamación han acordado dirigirse á V. E. en demanda de que sea puesto á la firma de S. M. el proyecto de R. D. formulado por los señores Azcárate, Feliu y vizconde de Eza, restableciendo en toda su integridad la ley de Sindicatos Agrícolas; que se ponga inmediatamente á discusión el proyecto de ley presentado al Congreso por el señor Zulueta para el establecimiento de un Banco Agrario; que se confíe á las Diputaciones provinciales y en su caso á las Mancomunidades la formación del catastro de la riqueza rústica y que se haga cumplir con todo rigor la ley que ordena el uso del sistema decimal para toda clase de transacciones y que se procure obtener de las compañías de ferrocarriles la unificación de sus tarifas para el transporte de todos los productos agrícolas.»

Seguidament ,y en mitg encara de l'entusiasme que havien produit els discursos, el senyor Puig de la Bellacasa doná per finida l'Assamblea.

Eren tres quarts de dues de la tarde.

L'ápat que's celebrá després en honor dels forasters assambleistes en el Palau de Belles Arts, resultá per la seva importancia digne coronament de l'éxit amb que l'Unió de Vinyaters ha portat a cap la seva Assamblea.

Més de 800 comensals hi prengueren part y se pot dir que fins a l'hora precisa de tancar la llista ,se rebien encara noves inscripcions.

La taula presidencial l'ocupaven el senyor Puig de la Bellacasa ,qui tenia a la seva dreta a l'arcalde senyor Sostres, a M .Ferroul, arcalde de Beziers y a don Pere Corominas, y a l'esquerra el diputat provincial senyor Jansana y al senyor marqués de Camps. També prengueren seient en el lloc d'honor altres distingides personalitats y prestigioses representacions, quals noms sentim no recordar. N'hi ha prou en consignar que s'hi trobaven representades per les seves més rellevants personalitats totes les comarques vitícoles de Catalunya.

L'ápat, d'un menú ben a la catalana, fou admirablement servit y feu honor a don Salvador Rabella, la direcció del qual anava a son cárreg.

A mitg dinar entrá en el saló el diputat a Corts per Vilafranca del Penadés, nostre ilustre amic don Josep Zulueta, el qual fou saludat a peu dret per tots els comensals amb una perllongada ovació.

A l'hora dels brindis se reproduiren els discursos, que foren quasi tots pronunciats amb idéntic sentit del que havien ja sigut a la sessió de clausura. Tots els oradors encomiaren l'éxit imponderable de l'Assamblea de Vinyaters y feren vots perqué les lloables iniciatives y la tasca a seguir pels viticultors catalans, puguin esser ben aviat un fet esplendorós. Feren ús de la paraula el senyor Puig de la Bellacasa, Sostres, Mir, Miquel y Cuscó, M. Ferroul, Parellada y Zulueta. Aquest, singularment, s'excusá de no haver pogut assistir a les tasques de l'Assamblea per trobarse a Madrid realisant noves gestions en pro de la creació del Banc Agrari .Explicá breument l'estat d'opinió que aquesta trascendental qüestió havia despertat y acabá dient que ell y els seus companys defensaran sempre en el Parlament la llei de Sindicats Agrícoles .

Després els chors Orfeó Canigó,, Orfeó Barcelonés y Catalunya Nova, baix l'acertada batuta del mestre Cassiá Casademont, cantaren conjuntament el valent himne «Cant a la Vinya», lletra de l'Angel Guimerá y música del mestre Morera. L'execució d'aquest himne ,tot ell vibrant, y d'una admirable sobrietat de factura, aixecá una tempestat d'aplaudiments. Pera acallar la formidable ovació del públic, els chors se veieren obligats a repetirlo y a cantar després «La Sardana» ,del plorat Maragall, música del mateix mestre Morera, composició que igualment fou aplaudidíssima.

Cap allá quarts de cinc de la tarde finalisava l'acte que, com diem, fou el digne coronament de l'important Assamblea amb tant éxit organisada y convocada per l'Unió de Vinyaters de Catalunya.

El ball infantil del Ateneu "Pi y Margall,,

En aquesta entitat tingué lloc ahir, a la tarde, el Ball infantil de trajos anunciat.

L'amplíssima y espaiosa sala de l'Ateneu era plena a desdir,, tant, que fins els jardins que l'envolten, no eren prou grans pera inquibirhi aquella munió de ciutadans folls d'alegria.

Els petits, que hi foren en nombre de 150, anaven tots lo més capritxós y artísticament habillats. Ferne una ressenya de la diversitat de petites y hermosses disfresses es impossible, consti sí, que'ls nostres companys de la Barceloneta, s'han posat en un lloc altament distingit.

Entre'ls moltíssims premis que s'adjudicaren, tots ells regalats, n'hi havien de veritable importancia y riquesa.

Els nens y nenes premiats distingidament, foren els següents:

Mora, Vives, Chaves, Mateu, Burrull; Pujolá,, Lamas, Naté, Portas; Casanovas; Tortella, Segura, Fumadó, Selmá y tantíssims altres fins a 150.

En fí, una festa de grat record y un digníssim exemple pera la barriada, exemple meritori que l'Ateneu ha donat als seus veïns y del que tots ne restaran coralment agraits.

Vagin desde aquestes columnes la més entusiasta felicitació als individus de la comissió organisadora del susdit ball, senyors Bertroil y Arnau (B.).

Per Câ la Ciutat se diu...

Que'ls del carrer del Vidre estan que no hi veuen de gust amb la derrota den Serraclara.

Sembla que'l debat del divendres passat sigué'l punt de partida d'una vida nova. Vida de revolta, de descontent, d'indisciplina, de dissidencia. Y així, quan «El Progreso» insertava aquella carta—que alguns dels del carrer del Vidre consideraven apócrifa—del «pinche» y del «matute», els aludits somreien afirmant que es ja tart pera aguantar la desbandada.

Y la prova de que la maror es fonda són les paraules que la nit darrera—en el ball dels sastres—li deia un regidor dels revoltats, an el reporter.

Estem decidits a tot, deia. Ja no'ns espanten, ni ens intimiden les excomunions y les desautorisacions. Sabem el valor que tenen aquests actes y en conseqüencia, avui, en l'estat actual del partit radical, no's poden llensar excomunions sense por de trencadissa.

Era abans que'l partit radical seguia com un manso anyell an en Lerroux, peró avui, cá! Els qui tenen els ulls oberts han vist que en aquest partit de tot hi ha menys democracia. Miris, continuava, posant vivacitat en les paraules, el día que en Lerroux va reunirnos pera la confecció del cartipás y digué alló de que s'havia d'acceptar tal com ell l'havia fet, ja que no hi volia esmenes per no estar disposat a perdre'l temps, vaig prometre acullirme a la bandera de la revolta. Com així intolerable, repetició de lo que passá amb lo del «gallego», que com si no hi hagués aquí persones dignes, s'han de donar tots els cárregs als individus que fa dos dies viuen a Barcelona, com en Muñoz, com en Juncal, com tants altres...

Així, donces, poden llensar excomunions que aquí, no arriben. Si aquella carta es realment den Lerroux, li direm que «bueno», y si no n'es, pitjor per «El Progreso», que haurá de desmentirla.

Estem disposats a no transigir y a no acatar pastels, a lo qual estan tan acostumats certs «primates» del partit. Per de prompte, avui (era'l dissabte), hi ha hagut reunió en el Círcol Radical del carrer del Vidre, essent rebutjada la proposició d'alguns que, guiats per esperit de tranzacció volien nomenar president honorari an en Lerroux.

—Peró això es greu, va interrompre'l reporter.

—Tan greu com volgueu, replicá'l regidor, peró era necessari el ferho. Prou d'hipocresies, prou benevolensa y prou tirar la pedra y amagar la má... La proposició ha estat a punt d'esser aprovada, peró en Figueras y en Lladó s'hi han oposat y la proposició ha estat rebutjada.

Y així estan les coses, acabava l'interlocutor: En situació de batalla.

Que'l tinent d'arcalde lerrouxista senyor Muñoz, no es veí de Barcelona.

.Y donces, dirá algú, per qué en Serraclara y en Mir, feren la guitza an en Juncal y no la feren an en Muñoz? Donces, perqué en Juncal anava embotellat de quefe, mentres el senyor Muñoz, es un pobre home. Heusaquí tot.

Y pot esser que un home que no sigui veí de Barcelona exerceixi el cárreg de regidor? Dones és. Fa mitg any va presentarse una instancia demanant esser inclós el senyor Muñoz en el padró de veïns y avui encara, no es veí el tal senyor.

Bo es sapiguerho.

LA RUA

Diumenge de Carnestoltes... Com cada any les mateixes disfresses pels carrers y si hi cab polser més gent per plasses y passeigs, a admirarles. Y a fe que no hi havia que admirar, perque no vegerem en tota la tarde y després de voltar molt, ni una disfressa que valgués la pena...

Lo que s'emportava la curiositat dels barcelonins era'l veure com se resoltria lo de la Rúa; més ben dit: lo de l'arbitri sobre els cotxes que concorren a la Rúa. Y aquesta qüestió's resolgué, sense'ls vessaments de sang, sense'ls grossos trastorns, sense les grans hecatombes que vaticinava l'apocalíptic «mogüer» que frese senyor Serraclara.

A l'un cap y a l'altre del passeig de Gracia hi havien municipals de peu y de cavall y urbans; als encreuaments amb els carrers parelles de municipals montats; pels balcons algunes families, no gaires, disposades a divertirse, als passos laterals una grossa allau de carn humana, amunt y avall els uns, parats, embadalits, els altres, deixantse espolsar pels bútxares dels espolsadors...

Peró veusaquí que la diversió no arribá. Perque cap allá a quarts de quatre, sota un cel ennuvolat y en un ambient fret y desagradable, comensaren a comparéixer alguns cotxes y autos al passeig de Gracia, els quals, pagant religiosament l'arbitri, penetraren en el clos del pas central. Els vehicols passaven ceremoniosament per davant la tribuna, sola y trista, dels antituberculistes y els que'ls ocupaven se disposaven a la batalla, peró ah! que malhauradament no hi hagué combatents ja que'ls que preferien divertirse, seguint els consells donats per determinats regidors, eludint el pago de l'arbitri enfilaven passeig de Gracia amunt, cap a la Diagonal, passant pels passos empedrats del passeig. Donava bó de veure aquella corrua de pobres d'esperit, refractaris a complir el seu dever de bons ciutadans.

Y així, els quaranta o cinquanta entre cotxes y autos que acudiren a pagar, successivament, ara un, ara l'altre, a mesura que entraven y sense que mai se vegessin reunits; passaven de llarg el passeig y al no veurehi ningú, no sortien altre cop, pera anarsen a la Diagonal, ont d'una manera definitiva y explèndida, se celebrà ahir tarde, entre «paganos» y no «paganos», la batalla de la Rúa.

Qui hi havia a la Diagonal? Tots els que els altres anys anaven al passeig de Gracia. Els rics y els que ho semblen, els pobres y els que'l fan. Aneu a saber, aneu a destriar els que pagaren dels que no pagaren. Podem dir que entre'ls autos hi vegerem el del regidor maurista senyor Garriga Coll, qui anava amb la seva esposa, y entre'ls cotxes el del gendre del general Wéyler, també amb sa esposa. Pagaren, no pagaren l'arbitri aquests senyors?

Seria curiós sapiguerho.

No obstant, ahir a la tarde, se recaudaren unes 500 pessetes per l'arbitri. Si en Serraclara l'hagués arrendat com oferia per 12 pessetes hauria fet un bonic negoci, el qual no es de despreciar, per més que s'hagi tret la rifa.

A última hora de la tarde'ls carruatges, com de costum, baixaren cap a les Rambles, inclús els quatre o cinc d'anunci que, com cada any, acudeixen a fer broma.

Aixarop de Fosfat de Cals gelatinós
CASADESUS
del Dr. CUIXART
— — TÓNIC RECONSTITUIENT — —
De gran valor a l'època de la crescuda dels nens 2'50 pts. en farmacies y Arc del Teatre, 21, Barna

INFORMACIO DE BARCELONA

El president de la Cambra de la Proprietat de Barcelona, senyor Ferrer Vidal, s'ha dirigit a tots els presidents de les demés Cambres similars d'Espanya pera estar en mutua y estreta relació y així defensarse millor dels abusos que pateix la proprietat.

Alguns amics del conegut propagandista de Esperanto don Delfí Dalmau, amb objecte de animarlo a prosseguir sa propaganda, han decidit obsequirlo amb un lunch que's celebrará el diumenge, dia 25 al vespre, pera el qual se reben adhesions en el grupu «Semo», A. E. P. (Carme, 30).

Organisada per diferentes entitats tindrá lloc demá, a les deu del vespre, una brillanta retreta ciclista que recorrerá les principals vies de la ciutat.

Tots els ciclistes que desitgin concórrerhi podran inscriures en el local de l'Ateneu Pi y Margall, passeig de la Barceloneta. An els qui més se distingeixin per l'indumentaria o la máquina, se'ls hi otorgaran premis.

L'Institut Homeópata celebrará sessió científica demá, a les deu del vespre, disertant el doctor Peiró sobre'l tema: «Cistitis; son estudi».

El Centre Filarmónic Cordobés visitá el Museu Social a les deu del matí d'ahir en companyia del senyor Layret y alguns individus de l'Associació dels chors den Clavé, y a la nit donaren un festival de comiat al palau de Belles Arts. Marxaran avui.

Segueixen les reunions del Comité organisador del Centre Valenciá en aquesta capital en el domicili de don Albert Carsi, Passeig de Sant Joan, 26, ont s'han rebut ja moltes adhesions de valencians y no valencians, atrets per la virtualitat de l'idea.

Alguns setmanaris ilustrats han pres la informació gráfica de dit Comité.

Pera facilitar més rápidament la formació del Centre se reben adhesions en el dit domicili.

Próximament se publicará el manifest, veritable expressió del sentiment dels iniciadors y que, segurament interpretará el de tots els bons valencians y no valencians que'ls simpatisi el programa de Patria, Caritat, Cultura y Foment industrial, en el que's basará el futur y ja gran Centre Valenciá de Barcelona.

Ahir tingué lloc la vetllada literaria-musical que'l Centre Socialista del carrer d'Amargós havia organisat, desenrotllant un bonic y escullit programa.

En el camaril de la Mercé contragueren ahir matrimoni els coneguts industrials de Premiá de Mar germans don Joan y don Roc Roura y Alsina amb les distingides y belles senyoretes de la mateixa vila, donya Roseta Xaume y Estival y donya Tereseta Font y Mas. Va beneir dites unions el rector de Premiá, cantantse, per la capella de música, una salve, dirigida pel mestre Millet. Va donar fí a tan simpática festa un espléndit y ben servit banquet en el Mundial Palace.

L'Obra de Max Bembo ha establert una escola a l'aire lliure en els terrenys de l'Hipódrom de Can Tunis, a la qual han contribuit els senyors Casals y Balart. El doctor Falp y Plana ha fet un important donatiu en queviures, haventshi implantat el régim vegetariá.

Els escolars són en nombre de 12, y tots porten un vistós uniforme, donatiu de l'associat don Eusebi Bertrand.

Les persones que desitgin visitar dita escola a l'aire lliure, poden ferho tots els dies bons a la tarde.

Els senyors que vulguin concórrer a l'ápat que deu celebrarse próximament en honor del nou catedrátic de clínica quirúrgica d'aquesta Facultat de Medecina, doctor don Ramon Torres Casanovas, se serviran passar o enviar avís al laboratori de Fisiologia de la dita Facultat, tots els dies feiners, de dos quarts d'onze a dos quarts de dotze, o bé a l'Institut Médic Farmacéutic (Plassa de Catalunya, 9, principal), de set a vuit del vespre.

—Época de desmamar les criatures. Les diarrees produides en aquest período de la vida, així com en l'época de la dentició, se curen sense molestia amb l'Elíxir Estomacal de Saiz de Carlos.

Successos

TOPADA

El carrere d'Anglas, cantonada al del Doctor Morgades, van topar ahir l'automóbil proprietat de don Joan Bertrán, veí del passeig

---

Folletó d'EL POBLE CATALA

CRONICA DE TEATRES

DE TEATRE CATALA

El Sindicat d'autors dramàtics y la temporada propera

ELS PRECEDENTS

Més d'una vegada hem parlat en aquestes planes de l'aspecte vital del nostre teatre. Contra les veus tristes, les remors desesperansadores y el xiu-xiueig verinós dels qui parlen del teatre catalá com d'un malalt pera'l qual han perdut els metges les esperanses de vida; contra'ls qui semblen voler fer créurens, a forsa de dirho y tornarho a dir, que ara per ara no's veu el far que'ns dugui al port salvador; contra'ls qui han fet de la qüestió de la crisi del teatre catalá un justificatiu de gazetilla necrológica, hem dit sempre que no sabiem véurela, aquella situació trista, aquella mort lenta, aquella tenebra sense claror de far. Creiem que no's pot parlar de crisi perqué'l fet de que en aquests darrers anys no s'hagin estrenat gaires obres y encara sense nits triomfals y sorolloses; com el fet de que'ls teatres amb companyia catalana hagin tingut una vida pobra y escarransida, no es pas un fet contra les lleis naturals, contra la biologia dramática, com si diguessim; no es pas un fenómen. La vida de totes les coses no pot tenir en cada moment una mateixa intensitat, com no volen les aus sempre a la mateixa alsaria, ni pot la veu humana mantenirse gaire temps en el mateix to. L'evolució dramática es en cada poble de la terra una serie de moments de major intensitat y de moments de depressió, alternats; podriem acompararla amb la vena d'aigua que s'engrosseix y s'aprima alternativament, no haventhi manera de donarli una grossaria única en tot el seu llarg, desde ont raja fins ont cau. El nostre teatre va tenir un moment de vida intensificada desde'l 1900 al 1906, com pot arribar a un altre moment semblant, potser més intens encara. Y això pot venir ara mateix o d'aquí cinc anys, perqué no poden mai minvarse aquests espais de depressió.

Abans d'ara hem dit que'l problema del teatre catalá es un problema d'empresa y un problema d'actors, problema de direcció y problema d'interpretació; que lo que mancava era una veritable direcció artística que no fes del teatre una botiga ont tot se ven a la menuda, y que'ls actors sortíssin de l'individualisme en que viuen, havent qui els pogués convéncer de la necessitat d'un sentit d'armonia; que un actor sol no es res y una colla d'artistes que's comprenen ho es tot. En aquest darrer sentit s'ha avensat uns passos, no gaires. Peró no'ns trobem en aquells temps no massa llunyans que's caracterisen per anécdotes com aquesta: un dia l'Enric Borrás arribá al Romea y la seva aparició promou gairebé un escándol, de bromes y admiracions, de tal manera que fins els tramoistes ne feren parodia. Per qué? Perqué en Borrás aquell dia portava guants. Tots recordem també aquell actor, excelent director d'escena, que anava de frac y... guants de color; y aquells actors que havien interpretat un idili de l'Apeles Mestres y disputaven sobre si estava escrit en vers o en prosa; y una jova actriu famosa que feia una escena passional amb el portamonedes penjat al bras... Y tot això no són més que detalls. Peró aquestes petites coses revelen més que una deficiencia d'educació social, una manca de direcció en lo que s'ha nomenat teatre catalá; y són lo que'ns fa admirar als discrets actors de Fransa. L'Escola de Declamació es una necessitat primaria. Peró encara de més necessitat era'l trobar la forma de que tot això fos possible, de que lo desitjat se transformés en projecte. Aquest impuls, aquest pas de lo desitjat a lo projectat—canvi que dona l'esperansa de una realitat més propera de lo que mai ho havia estat encara—es l'impuls y el pas que's dona en el teatre catalá amb la creació del Sindicat d'Autors Dramátics y amb l'organisació de la primera temporada per ell dirigida, que comensará ben aviat al Teatre Eldorado, el qual podrá anomenarse de veritat Teatre de Catalunya.

L'UNIÓ DELS AUTORS

Si sembla que l'art no podia arrelar en la nostra terra amb la lliure y reposada manera com ho fa en altres terres, perqué era tingut per la mercaderia que menys be s'ha de pagar; l'art dramátic catalá tenia encara una vida més trista: l'empressari comprava l'obra a pes. En un dels platets de les balanses, l'anomenada de l'autor, y en l'altre platet, la moneda, servint d'agulla reguladora el nombre possible de representacions. Contra l'empressari botiguer no hi havia altra acció defensiva y ofensiva que l'unió de tots els autors. Y an aquesta unió y an aquelles accions es a lo que respon el Sindicat d'Autors dramátics.

Els autors sols no podien constituirse en entitat económica. Calia que la seva acció fos acompanyada de l'acció dels qui disposen a Catalunya dels capitals que són avui la clau de tota iniciativa. Y moltes persones acabalades han respost amb un noble optimisme, posant en la creació del Teatre les primeres pedres que ja surten sobre'ls fonaments. Són homes representatius d'aquesta generosa actitut, el comte de Lavern y en Nicolau Juncosa, pera dir dos noms dels que així comprenen l'extensió de sos deures de ciutadania.

LA FINALITAT DE L'EMPRESA

Aquesta solidaritat artística dels nostres autors dramátics amb els nostres capitalistes condueix a donar al teatre catalá una vida independent y forma y, més que tot, determinar en ell una veritable descentralisació. Avui dia'l centre artístic que es a Barcelona absorbeix totes les primeres energies, no arribantne a les demés ciutats catalanes més que un ressó esmortuit o un art de segona má. Una estrena d'autor d'anomenada a Reus o a Girona es un aconteixement rarissim. Sols Sabadell y Terrassa han mostrat un noble esfors en ferse també nuclis d'art y de cultura. Amb el Sindicat d'Autors y amb l'empresa que s'hi ha juntat, les temporades s'organisaran per un any y si els mesos de tardor y d'hivern constituiran la temporada oficial a Barcelona, part dels mesos de primavera y d'estiu se destinen a difondir el teatre nostre per totes les ciutats catalanes. Tarragona, Reus, Lleida, Girona, Sabadell, Figueres, Terrassa, Vilafranca,... en la forma y orde que millor respongui an aquesta finalitat descentralisadora, tindran dret a una serie de representacions y se faran en cada ciutat veritables estrenes de obres dramátiques, pera que no siguin aquestes estrenes un privilegi reservat a Barcelona. Pera organisarho de la millor manera possible, estará a cárreg d'un Comité-director la direcció de les temporades amb representació dels autors, dels membres mercantils de l'empresa y de l'Administració.

COMITE DE LECTURA

Lo més dificultós d'una empresa de teatre es l'establiment d'una revisió literaria, de un organisme que judiqui el dret d'una obra a entrar en el teatre. Ja hem dit una vegada que de les diferentes formes que pot donarsé an aquesta revisió, el sistema unipersonal com el de la «Comedie Française» desde 1901, té l'inconvenient de convertir en árbitre a un home que sols pot judicar parcialment, segons la tónica del seu temperament. Per altra .banda, el Comité massa nombrós es pitjor encara: no hi ha unitat de criteri possible. Lo menys imperfecte es el comité limitat. El Comité de Lectura d'Eldorado está format de quatre persones: l'administrador gerent, senyor Gumá, y els senyors Pous y Pagés, Emili Tintorer y Roca y Roca, els quals, per la diversitat de facultats y pel seu reconegut esperit de serena crítica, són la millor garantia.

Les obres se llegiran per rigorós orde de entrega, y un cop admesa una obra pel Comité, será l'administrador gerent qui determinará'l loc en el torn efectiu de les obres en preparació. Si una obra admesa y posada en torn no es estrenada en l'espai de dues temporades, tindrá dret son autor a cobrar en concepte d'indemnisació duescentes pessetes per acte mentres no passin de tres. La indemnisació de l'autor per l'obra admesa y no entrada en torn que no s'estreni en l'espai de tres temporades, será fixada pels representants dels tres elements dé la empresa: autors, capitalistes y administració.

CONCURS D'AUTORS INÉDITS

Pera donar impuls a la nova generació de la que han de sortir els renoms literaris de demá, com pera deixar marge a activitats encara desconegudes, s'obrirá un concurs en el qual sols podraan pendrehi part els autors inédits. Les obres que's presentin no han de subjectarse a una forma donada ni a un determinat carácter. Drames, comedies, tragedies, sainets, seran igualment acullits. A la millor de les obres presentades se li donará un premi de 1,000 pessetes y tindrá l'autor dret a que sigui representada la seva obra tenintne tots els drets de proprietat. No pot esser més lloable aquest projecte de concurs, les bases del qual seran aviat anunciades, perqué amb ell pot venirnos la revelació de nous temperaments dramátics, ja que es el concurs que s'ha fet fins ara en millors condicions y amb més sobreres garanties. Encara que ha caigut sobre'ls concursos d'obres dramátiques un cert desprestigi per la relativa inseguritat o pels mals resultats amb que's feren, aquest nou Concurs té tot un altre carácter y podria esser el comensament d'un altre moment de vida intensa pel Teatre Catalá.

CONCURS D'AFICIONATS

Podem avensar un altre projecte que pot tenir, com l'anterior, una generosa eficacia, L'Ignasi Iglesias ha pensat organisar uns concursos especials pera els joves aficionats a la escena, que abunden tant en totes les viles catalanes. Se fixaran fragments d'obres conegudes, diálegs o escenes, y podran inscríureshi tots els que vulguin pera representarlos. Un comité fará una tria dels inscrits, després d'una representació privada, y els admesos representaran els fragments de prova en les taules del teatre davant del públic en unes festes especials que's donaran pel matí d'uns diumenges. No s'han fixat encara les demés condicions y la valua dels premis. Dels molts aficionats que treballen a Barcelona y per fora, especialment en societats y centres, ha d'haverni més d'un que mostri aptituts notables pera l'art escénic. Hem de recordar que així han sigut descoberts molts dels nostres millors artistes. Per no esmentarne més que un, senyalem la Marguerida Xirgu. El medi més segur de fer aquestes troballes es l'imaginat per l'Ignasi Iglesias, ja que será el mateix públic el qui, amb la seva aprovació o amb el seu silenci, judicará dels que vinguin al concurs, y tindran tots laa garantia d'un jutge seré y sense cap mena de prejudicis.

LES OBRES NOVES

En la temporada propera a obrirse en Eldorado seran estrenades obres dels millors autors catalans, moltes de les quals ja han estat entregades al Comité de Lectura y altres estan acabantles sos autors. D'elles, podem donarne el títul de les següents:

Angel Guimerá: «El mont blau», 3 actes.

Ignasi Iglesias: «Flors de cingle», poema dramátic en 3 actes; «La llar apagada», comedia en 3 actes; «La fatlera de l'amor», comedia en 5 actes.

Santiago Rusiñol: «El repatriat», comedia en 3 actes; «El pintor de miracles», sainet; «La verge del mar», quadro dramátic.

Apeles Mestres: «L'estiuet de Sant Martí», idili en 3 actes y un próleg.

Josep Pous y Pagés: «En Joan Bonhome», comedia en 4 actes.

Joan Puig y Ferrater: «Desamor», comedia en 2 actes; «El gran Aleix», comedia en 2 actes.

Avelí Artís: «La Sagrada Familia», 3 actes; «El jutge a casa», un acte.

Josep Morató: «El tresor», 3 actes.

M. Folch y Torres: «Dissabte de gloria».

D. y V. Corominas: «Match».

Antoni Muntanyola: «L'esbojarrada».

Aquestes són les obres entregades. Altres autors ne donaran aviat d'altres. Y entre ells podem esmentar an en Pompeu Crehuet, qui no trigará gaire en acabar una obra que no té títul encara.

LA «NAUSICAA». DEN MARAGALL

Pera cloure aquestes noves, avensem que en l apropera temporada se posará en escena l'obra dramática que en Joan Maragall havia composat amb un gran amor, y que será pera tots els admiradoars del gran poeta com revéurel en la lluminositat que penetrava tot lo que sortia de la seva ploma animadora. Es un poema dramátic, «Nausicaa», inspirat en un episodi de l'Odisea d'Homer, al qual havia tornat l'admiració den Maragall a cercarhi les eternes déus de la pura bellesa. Té tres actes y está composta en vers en decasílab blanc, y es per les noves que'n tenim, una obra d'una admirable simplicitat y d'una intensitat de sentiment corprenedora. Aquesta obra póstuma del poeta constituirá una solemne festa, en la qual els que'l senten viure en les obres que'ns ha deixat sentiran com el foc de la seva memoria s'enriqueix amb una nova flama

ALEXANDRE PLANA

de Gracia, 49, amb el tramvia de Vallvidrera, número 2.

Tres fills del senyor Bertrán que anaven en l'automóbil, resultaren ferits d'alguna importancia (de pronóstic reservat, segons el certificat dels metges) y l'automóbil mitg fet malbé.

El tramvia també quedá amb alguns esvorancs.

DESGRACIA

A dos quarts d'ahir a la tarde, al dispensari de Ca la Ciutat varen auxiliar a un nen de quatre anys, anomenat Miquel Texidor, per presentar extenses cremadures de segon grau per tot el cos, pronóstic greu, causades per haverseli trencat un quinqué de petroli y amb una espelma, encés aquest aquest y les robes. Quan va passar el succés estava sol al pis, essent els veins els que van córrer a auxiliar a l'infelís que's cremava.

De l'Ajuntament

Els grupus lerrouxistes

Aquests darrers dies ha seguit comentantse a Ca la Ciutat el darrer discurs den Lladó contra en Serraclara. Els regidors recordaven les frases més fortes de la catilinaria del capitost del carrer del Vidre, principalment les relatives a que en Serraclara solament luita per les pessetes, professa una filosofia de carnestoltes y es un defensor dels defraudadors de la hisenda comunal.

Les converses eren animades. Tothom reconeixia que en Serraclara havia quedat en péssima situació, sobre tot per no haver tingut ni esma pera defensarse. Y ningú donava cap valor a les conferencies celebrades pels dos rivals el passat dissabte, considerant que la lluita segueix en peu y que el quefe nominal del lerrouxisme a l'Ajuntament no ha de lograr, fassi lo que fassi, que'ls radicals dissidents reconeixin la seva autoritat efímera.

Del Govern civil

El descans dominical

Com cada diumenge, ahir nombroses comissions de dependents recorregueren els carrers pera fer complir als establiments la llei del descans dominical.

Les denuncies efectuades pels agents de l'autoritat per incompliment de la llei no foren tan nombroses com altres diumenges lo qual demostra que la llei se va complint cada día més y que s'arribará a complir del tot si les autoritats persisteixen en la seva actitut, l'única legal, de ferla complir severament.

Els incidents no foren gaire nombrosos y d'escassa importancia en general. Amb més o menos bona voluntat tots els amos acataren les ordes dels agents de l'autoritat o els requeriments de les comissions de dependents. Unicament la tossudería d'un dels patrons doná lloc a un incident un xic seriós.

Dit patró es el senyor Subiela, amo del colmado situat a la Rambla de les Flors, 4, el qual fou denunciat ja'l diumenge anterior, per incompliment de la llei.

Un grupu de dependents se presentá a mitg matí davant del colmado a requerir del senyor Subiela que tanqués. La resistencia de dit senyor doná lloc a acalorades discusions entre ell y els dependents. En mitg del xibarri un d'aquests doná un cop de puny al vidre de l'aparador, trencantlo. Aixó exasperá encara més al senyor Subiela, el qual sortí empunyant un llarg ganivet dels de tallar formatges, davant de qual arma retrocediren els del grupu prudentment. Empró se deia si havia ferit lleugerament en una má a un dels dependents, rumor que no poguerem confirmar.

No cal dir que l'avalot fou formidable. Una comissió de dependents aná al Govern civil a exposar lo ocorregut y protestar de la conducta del senyor Subiela al senyor Portela, y no haventlo trobat an aquest, al secretari senyor Die.

El sorteig a Sabadell

L'arcalde de Sabadell comunicá al governador que ahir s'efectuá el sorteig dels mossos de l'actual reemplás y que al final del sorteig se va trobar a mancar una bola.

Se consultará el cas al Govern pera saber si el sorteig es válit o si s'ha de declarar nul. Hi han parers d'una y altra mena.

El governador, diputat

Per l'article 29, el districte de Fuensagrada (Galicia), reelegí ahir diputat a son compatrici el governador civil de Barcelona, don Manuel Portela y Valladares.

Teatres y Concerts

TEATRE CATALA

Desde fa alguns dies han comensat els assaigs de la companyia dramática formada pel Sindicat d'Autors dramátics Catalans, que ha d'actuar al Teatre de Catalunya (Eldorado), durant les temporades de Quaresma y primavera.

La funció inaugural, com varem dir, se verificará el dissabte próxim, dia 24 del corrent mes, composant el programa la preciosa obra de l'eminent autor don Ignasi Iglesias, «Flors de cingle», y l'estrena de la comedia en un acte, del distingit escriptor don Josep Burgas «Tone Torretes».

Ambdues produccions serán posades en escena amb decorat nou, el de la primera a carreg dels reputats escenógrafs senyors Moragas y Alarma.

Ha quedat obert un abonament a dijous de moda, al qual s'han inscrit ja algunes distingides families d'aquesta capital.

Festes y Sports

Balls de disfresses

Demá, a les quatre de la tarde, tindrá lloc al teatre Apolo l'anunciat ball de nois, que com tots els anys, produirá la joia de les petites disfresses.

El saló estará espléndidament adornat y se distribuirá per un Jurat nomenat a l'efecte valiosos y capritxosos premis a les criatures que llueixen disfresses de millor gust y originalitat, ademés s'obsequiarán a tots els nens disfressats amb boniques caixetes de bombons.

La Banda de la Creu Roja s'encarregará de dit espectacle.

L'Associació d'amos sastres «La Confiansa» entre'ls festeigs organisats pera commemorar l'aniversari de la seva fundació, posá en son programa la celebració d'un ball de disfresses que's celebrá dissabte passat en el teatre de Novetats.

Y l'acte resultá un éxit gros pels seus organisadors y un espectacle hermós per tots els que hi assistiren.

La sala del gran teatre estava rica y espléndidament adornada y illuminada presentant un cop de vista fantástic y enlluernador.

Naturalment que la comissió de festeigs de «La Confiansa» composta dels senyors Melgar, Montañá, A. Pantaleoni, Peralta, Farrás; Santamaria, Vidal, Carrera, Cardoná y Alámán, no's deixá punt de repós pera conseguir aquell magnífic resultat; reunint al seu entorn a totes les persones que més lluiment podien dur a l'acte.

Així encarregaren tot lo pertinent a jardinería, an en Ponsá, lo de l'electricitat an en Pujades y lo d'adornisme an en Viñals; els quals sapigueren treure forsa partit del seu treball, presentant la sala rica y espléndida.

El ball transcorregué animadíssim fins a altes hores de la matinada, vegentshi moltes disfresses, elegants y suggestives y forses belles senyoretes que acudiren a la dansa amb trajos de societat.

Abans d'acabar la primera part el Jurat nomenat a l'efecte y compost de les senyores Puigdengoles, Martí y Trilla y dels senyors Junyent (O.), «Farfarello», Vilumara y Jori, doná'l fallo del concurs de trajos y capells, el qual es com segueix:

Pel de capells. Quatre primers premis a les senyoretes Pilar Badía, Maria Carrogio, Paquita Taulats y Pilar Martí; concedintse ademés quatre accéssits.

Pel de trajos. Quatre primers premis a les senyoretes Angela Pallejá, Angela Guitart, Angela Villar y Conxa Pallejá. Quatre accéssits a les senyoretes Paquita González, Lucini, Maria Dolsa y Dolors Gabarró.

Les premiades foren aplaudides per la nombrosa concorrencia que omplia la platea, quan se presentaven a recullir els premis.

Abans d'ahir vespre tingué lloc en el local de Catalunya Nova y Ateneu de l'U. F. N. R. del districte tercer, el segon ball de disfresses en mitg d'un gran devassall d'animació y de riquíssims trajos que guanyaren preciosos premis, els quals varen esser adjudicats de la seguent manera:

Primer, Encarnació Roca, que vestia un ric trajo de sultana; segon, Sofía Malo, vestia trajo arlequí pierrot; tercer, Conxa Solá, capritxós vestit de Quart de Lluna; quart, D. Z., reina mora; quint, Tecla Recasens, original trajo de model; y sisé, Eugracia Foix, música. També s'adjudicá un premi an en Camil Alonso, que vestia un apropriat trajo de clown de «L'alegria que passa».

A la mitja part se presentaren un comparsa representant el chor d'homes y dones de la sarsuela «Molinos de Viento», altre composta de tretze parelles vestits de pierrots y Colombines, ambdues compostes d'elements de dites entitats.

Finalment y quant era més gros l'entusiasme se presentá l'aplaudida Estudiantina de Córdova; inútil ens seria descriure dones la fraternitat y alegria que regná fins a la matinada que acabá la festa.

El ball de disfresses que'l dissabte a la nit se celebrá al C. N. R. del districte IV fou un éxit extraordinari, dels que acrediten a una entitat d'entesa en l'organisació de festes y actes públics.

Una enorme gentada concorregué a dit ball, abundanthi les disfresses y donant a la gran sala—espléndidament adornada, endomassadá y illuminada—un aspecte de gran magnificencia y animació.

Més de 200 parelles dansaren tota la nit, llensantse'l confetti amb abundancia y vestantse l'alegria per tot arreu.

Pera dimars s'organisa'l ball de «barrila y barriló», que a jutjar per aquest, será una gran festassa. Com en els altres balls, una orquestra composta de 21 professors amenitzará'l ball.

Regna gran entusiasme pel ball que pera demá dimars ha organisat en el teatre Cómic, la Secció recreativa del Centre d'Unió Federal Nacionalista Republicana del districte tercer, a benefici del fondo social, a fi de instalar novament les seves escoles gratuites.

Totes les personalitats del nostre partit han pres palcos y han promés la seva existencia, fent esperar de dit ball un acte espléndidament lluit.

Ciclisme

Organisada per diverses entitats de la capital tindrá lloc demá, a les deu de la nit, una brillant retreta ciclista que recorrerá les principals vies d'aquesta ciutat.

Tots els ciclistes que desitgin concorrehi, poden inscriures en el local de l'Ateneu «Pi y Margall» de la Barceloneta. S'adjudicaran premis als que més se distingeixin, tant en l'indumentaria, com en la maquinaria.

CRONICA DE FORA

Informació d'Espanya

PER TELEFON Y TELEGRAF

Madrid, 18, de 10 matí a 9 nit

La cartera de Gracia y Justicia

Se diu que'l senyor Canalejas ha decidit abandonar la cartera de Gracia y Justicia.

Segons «El Imparcial» influeixen en l'ánim del senyor Canalejas pera pendre aquesta determinació les censures que se li han dirigit per determinats elements de la magistratura.

Condecoracions

Un telegrama de Berlín dona compte de que l'emperador Guillem ha concedit la creu de l'Aguila Roja de primera classe al general Ramos Arcajo y la de tercera classe al fill d'aquell, don Josep Ramos.

Noves de Tànger

Un telegrama de Tánger comunica les seguents noves:

En la Cambra de Comers pronunciá un discurs de tons patriótics el ministre d'Espanya marqués de Villasinda, essent molt aplaudit.

—Diuen de Casablanca que s'ha celebrat una reunió de carácter internacional, a la que acudiren tots els comerciants acordántse demanar l'immediata construcció d'una dársena d'abrig pera evitar les grans pérdues que sofreix el comers a causa de les dificultats que hi ha pera'l desembarc.

—Diuen de Saffi que'ls temporals han causat grans perjudicis.

—D'Alcássar comuniquen que la crescuda del riu Lucus es la més gran que's recorda. Un destacament espanyol de 80 homes quedá aillat. Els indígenes els auxiliaren, proporcionantlos queviures fins que's restablí la comunicació.

En Magalhaes Lima a Madrid

A les nou del matí ha arribat en Magalhaes Lima acompanyat dels senyors Morayta (fill) y Blanco Soria, aquest en representació del senyor Soriano y d'«España Nueva». Els dos anaren a esperarlo a Aranjuez.

A l'estació d'Atocha de Madrid l'esperaven els senyors Soriano y Morote, la minoria republicana de l'Ajuntament y altres correligionaris.

Desde l'estació's dirigí en Magalhaes Lima a l'Hotel de la Paix, ont s'hostatja, amb els demés portuguesos que l'acompanyen.

El dijous se celebrará en son honor un banquet en el Gran Café.

Per raons de salut no acudí a rébrel el senyor Pérez Galdós.

En Magalhaes Lima donará dues conferencies, una a l'Ateneu, el dimecres, respecte del lliurepensament internacional, y una altra a l'Associació de la Prempsa sobre la ciencia de l'internacionalisme.

Hi haurá també un banquet de cent coberts a Fornos. Demá assistirá al Teatre Reial.

Amb motiu de la seva visita, la masonería celebrará una sessió magna y també un banquet.

Sense notícies

El senyor Canalejas y el ministre de la Governació no reberen avui als periodistes.

Ens enviaren a dir que res tenien que comunicarnos.

La costa marroquina

Les Palmes. — Diverses entitats que temps endarrera telegrafiaren al Govern demanant que no abandoni els drets d eCanaries en la costa africana, insisteixen en sa reclamació, considerant sospitosos els treballs que porten a cap, segons se diu, alguns elements de Mogador en relació amb altres extrangers residents a Canaries pera instalarse a pretext de comers en Darsbeira .Elbuida o Assaka.

Pera les víctimes de la guerra

Almeria. — S'ha reunit la Junta de Dames encarregada de recaudar cabals pera les víctimes de la guerra.

Presidí la reunió l'esposa del governador. S'acordá organisar una corrida de novillos y una funció de teatre, al mateix temps que obrir una suscripció.

De Valencia

Valencia.—El temps es avui fret y desapacible.

Hi ha regular animació de disfresses en el passeig de l'Alameda, ont s'ha instalat la tribuna del jurat pera'l concurs de carrosses, cotxes, etc.

Amb arreglo a l'article 29 de la llei electoral ha sigut proclamat diputat a Corts pel districte de Sagunto el comte de Trenor.

—Els periódics del matí dediquen llargs comentaris a lo ocorregut ahir en la sessió de l'Ajuntament, de que ja donárem compte.

De Bilbao

Bilbao.—El Carnaval está molt animat.

Circulen pels carrers moltes comparses.

—A la «Casa del Pueblo» s'ha celebrat el miting pera protestar de l'elevació de la jornada de deu hores pera'ls empleats municipals.

Després s'organisá una manifestació que aná fins a l'Ajuntament.

No ocorregueren incidents.

—L'arcalde interí ha comunicat al Jutjat l'incident ocorregut en la sessió d'ahir de l'Ajuntament promogut pels socialistes en la tribuna pública.

Demana que s'apliqui la penalitat senyalada en el Codi.

—Malgrat estar anunciada la vaga de pilotaris, s'han jugat avui els partits de costum.

Avui se reunirán els pilotaris pera pendre acords y cercar una avinensa amb les empreses dels frontons.

Del Ferrol

Ferrol.—S'ha rebut orde de que'l iat «Giralda» salpi a primers de mars cap a Alacant amb motiu de la visita que farán els reis a aquella població.

El vaixell retornará al Ferrol el dia 25 de mars.

—Una jova al véures rebutjada pel seu xicot s'ha suicidat menjantse l'esca de tres capses de mistos.

De Càdiz

Cádiz.—En el vapor «Canalejas» han vingut de Larache y Alcássar 15 soldats d'enginyers d'administració militar y d'infantería, malalts.

Cap d'ells está greu.

A últims de mes ne llicenciarán vuit.

—En el tranzatlántic «Balbanera» han marxat a l'Argentina 932 emigrants catalans, extremenys y castellans.

—El ministre de Marina ha arribat a San Fernando, ont passará alguns dies amb la seva familia.

Sigué objecte d'una gran rebuda.

El ministre de Marina

Sevilla.—En el tren exprés passá amb direcció a Cádiz y San Fernando el ministre de Marina.

A l'estació'l saludaren les autoritats.

Lo de Melilla

Una carta

Melilla. — Alguns quefes de les cábiles de Benibuyagui y M'Talza han escrit a un hebreu d'aquesta plassa preguntant si es cert que existeix un nou tractat modificant l'anterior entre Fransa y Espanya, per virtut del qual deixen de pertenéixer sos aduars a la zona d'influencia d'Espanya, per imposició de Fransa.

En la carta se pregunta també quin dret tenen les nacions a disposar de la sort dels marroquins. Els firmants de la carta volen saber qui es que pretén dominarlos.

Madrid, 18, de 11 a 1 matinada

Les negociacions franco-espanyoles

El corresponsal a Madrid del periódic «Daily Telegraph» telegrafia la seguent nota respecte a la darrera conferencia en les negociacions franco-espanyoles.

Diu que Fransa ha acceptat el punt de vista espanyol prop de la solució que proposá Anglaterra pera arreglar l'assumpte de les Duanes.

Anglaterra proposava que l'assumpte s'entregués a una comissió de financiers espanyols y francesos. Fransa volia que la comissió acabés son treball dintre d'un any.

Espanya s'hi negava an aixó, proposant a la vegada que formessin la comissió tres francesos y tres espanyols, y que'ls comissionats se reunissin immediatament a París o a Madrid.

Entre tant els senyors García Prieto, Geoffray y Bunsen deurien ocuparse de les altres questions.

De tot lo exposat resulta que Espanya no se negava a acceptar la fórmula proposadá per Anglaterra. Lo que no acceptá fou el plas que proposava Fransa.

Ara queden per resoldre l'assumpte del ferrocarril d'Alcassar y la questió de Tánger.

L'última entrevista fou cordialíssima.

Les diferencies que hi ha afecten més a la forma que al fons y es creu que'ls dos assumptes mencionats se resoldran satisfactoriament.

Diu el «Diario Universal» que aviat arribará la comissió encarregada de resoldre la questió del Deute marroquí, composta de tres espanyols y tres francesos.

Respecte a Espanya se creu que'ls comisionats serán un diplomátic y dos funcionaris que ostenten representació parlamentaria.

Se creu que'ls treballs quedarán acabats dintre d'un mes, es dir, abans del plas senyalat per l'embaixador d'Anglaterra.

«La Epoca» diu que s'han rebut impressions de l'extranger, respecte a les negociacions, conceptuantse greus en lo relatiu a la situació futura de Tánger, difícils en lo referent al ferrocarril de Tánger a Fez y molt delicades en la questió de possibles compensacions.

Sorteig de minyons

Sense incidents s'ha celebrat en tots els districtes el sorteig de mossos de l'actual reemplás.

El President

El quefe del Govern ha passat tot el matí treballant en son domicili.

Després celebrá una llarga conferencia amb el governador del Banc d'Espanya senyor Cobian.

El Carnaval a Madrid

Tot el matí ha plogut sense parar y en abundancia, lo qual ha causat grans perjudicis als petits industrials que invertiren ahir els seus jornals en comprar «confetti» y serpentines pera vendreles avui en els passeigs de Recoletos y de la Castellana.

Molts instalaren ja'ls seus llocs a la matinada y al veure que aquest matí plovia vegeren defraudats els seus projectes.

El Carnaval comensa amb gran desanimació a causa del temps.

A la una de la tarde s'aclariren una mica els núvols, per lo que alguns confiaren encara en que hi hauria festa en els passeigs esmentats.

El concurs de carrosses ha quedat aplassat pera demá.

A les quatre comensá a acudir gent al passeig de Recoletos.

Hi hagué bastants cotxes, alguns d'ells adornats y moltes carrosses artístiques.

Entre aquestes figuraven les seguents:

«Regal de Reis», que representava un calxó de nines.

«La pipa», amb xinos y xines.

«Escala musical».

«Escombriaires de la vila».

«Apatxes a Madrid».

«Nois de la banda municipal».

«Gallegos, al tren».

«Carnaval a la lluna».

«Cistell de bales perdudes».

«Cistell de roselles».

«Casa en construcció», amb paletes d'ambdós sexes.

«La supressió dels consums», amb casetes y consumers.

«Cistella de violetes».

La festa ha resultat en general desluida. Els passeigs estaven convertits en fangueigs.

Entre les disfresses a peu no s'ha vist cap disfressa artística, abundant en canvi els mamarratxos de costum.

A darrera hora de la tarde la gentada era nombrossíssima. La gent tenia ganes de divertirse y feia un veritable derrotxe de confetti.

Les tribunes estaven plenes a més no poguer de públic, que entusiasmat tirava flors y dolsos.

El senyor Canalejas estigué amb sa familia pels passeigs.

El públic li omplí el cotxe de flors.

Desde algunes tribunes li dirigiren frases de carinyo.

A mitja tarde les carrosses aumentaren a pesar de menassar ploure. Les més artístiques y en les quals hi anaven millors disfresses, eren una que figurava un bressol ple de bebés, amb precioses senyoretes, que's titulava «No me bese usted», una altra que representava una escola de nois que comptaven 2 y 2 són 4, y una altra amb joves de bon humor disfressats d'ostres, titulada «Ostras del Manzanares, sin tifus».

Al passar el nou arcalde senyor Ruiz Jiménez en son automóbil prop de la carrossa titulada «Barrenderos de la villa», va creures que'ls escombriaires eren auténtics y els feu baixar y els ordená que escombressin el pis que estava ple de fang. Desfet l'equívoc, els suposats escombriaires tiraren una veritable pluja de confetti a l'arcalde.

A dos quarts de set comensá a plovisquejar y la desfilada se feu forsosa.

Poc després caigué una granillada que escampá a les disfresses y a les carrosses.

Moltes persones s'aixoplujaren en els portals y altres prengueren per assalt els tramvies.

El carrer d'Alcalá estigué atestat. Tardá una hora y mitja en aclarirse.

Hi ha hagut que lamentar un accident. Una carrossa atropellá a un nen trencantli l'húmer dret.

Madrid, 19, de 1 a 3 matinada

DE POLÍTICA

Càbales y rumors

La política está aquietada. Les conversacions giren sobre la persona que ocupará el cárreg de ministre de Gracia y Justicia's confirma el rumor que aculi avui «El Imparcial» de que'l senyor Canalejas está decidit a abandonar dita cartera.

Un periódic de la nit diu que'l senyor Barroso será altra vegada ministre de Gracia y Justicia, passant don Amalí Gimeno al ministeri de la Governació y entrant en el d'Instrucció pública un exministre liberal, potser el senyor Alba.

Un altre periódic aculI els rumors de crisi d'aquests dies, diu que entre'ls polítics d'altura se cotisava la possibilitat d'un canvi de llocs entre'l comte de Romanones y el senyor Canalejas, essent patrocinada l'idea pel senyor Moret y no haventhi més resistencia que la que oposen els senyors García Prieto y Montero Ríos.

La crisi obrera

Els diputats provincials de Madrid se reunirán demá en el Govern civil pera tractar de remeiar la crisi obrera perqué atravessa la provincia a causa dels desastres ocasionats per les passades pluges en molts pobles de la provincia.

La llei de comunicacions marítimes

Coruña. — La nova reforma de l'impost de tonelatge ha disgustat a totes les entitats comercials y navieres d'aquesta població y d'altres ports com el de Vigo.

Reunides la Cambra de Comers y l'Associació de naviers y consignataris acordaren telegrafiar al ministre de Foment, al senyor Fernández Latorre y al senyor Canalejas protestant abans que tot contra l'incompliment de la promesa dels liberals de suprimir l'article primer de la llei de comunicacions marítimes y ademés contra la actual modificació sotmesa a les Corts, que lluny de remeiar el conflicte l'agrava, exigint a les companyies de navegació condicions determinades que allunyen els vaixells de nostres ports matant l'exportació y el tráfec.

Demanen un plas abans de que s'arribi a una solució definitiva y que s'escolti a una representació del comers nacional.

La comissió que's nomeni anirá a Madrid a informar davant la comissió parlamentaria corresponent.

S'efectuará abans una nova campanya, indicant la manera de millorar y afavorir els interessos de l'Estat y dels ports.

Més del Carnaval a Madrid

Ha estat animat el Carnaval. Els balls celebrats en círcols y societats han estat molt concorreguts.

Informació de l'extranger

Els que se'n van

París, 18. — Telegrafien de Viena que anit morí el comte de Aehrental, president del Consell y ministre de Negocis Extrangers de Austria.

Moments abans havia firmat l'emperador el decret admetentli la dimisió en vista de son greu estat de salut.

Una òpera den Massanet

Montecarlo, 18. — S'ha donat la primera representació de la ópera de Massenet «Roma», a benefici del comité de beneficencia. La obra ha sigut admirablement interpretada, alcansant un éxit. A l'acabar l'obra el mestre Massenet ha sigut ovacionat.

Alemanya al Marroc

Berlín, 18. — En la sessió que celebrá el Reichstag, el socialista Ledebour feu una dura crítica de la política governamental, especialment en lo que's refereix al Marroc. Li contestá Kiderlen, afirmant que'l «Panther» fou enviat a Agadir pera poder iniciar les negociacions amb Fransa, y que mai tingué Alemanya intencions de quedarse amb cap tros del Marroc, puig no li convé com colonia comercial ni havia de trobar en les seves costes un bon port de guerra.

El conflicte miner anglès

Londres, 18. — Els patrons miners se mantenen en ses primitives intranzigencies, per lo qual sembla inevitable la vaga, si no logran una avinensa les gestions governamentals. Els patrons volen mantenir els actuals contractes de treball, y els miners demanen l'immediat restabliment del salari mínim.

Els patrons miners han format entre ells una mena de companyia de segurs, que respondrá dels perjudicis que'ls vaguistes puguin causar en ses oficines o en ses explotacions mineres.

Nous aeroplans

Berlín, 18. — Els periódics anuncien que'l ministre de la Guerra ha encomanat la construcció de trenta aeroplans pera esser entregats en el próxim mes de maig.

Per haverse inutilisat un motor de les máquines de compondre hem tingut d'omplir amb anuncis el lloc de l'original que ha quedat.

JO RECOMANO SEMPRE PERA CURAR LES MALALTIES NERVIOSES

Elixir Polibromurat Amargós

que calma, regularisa y fortifica els nervis

Universalment recomanat pels metges més eminents

La seva acció es rápida y meravellosa en la Epilepsia (mal de Sant Pau), Corea (ball de Sant Vito), Histerisme, Insomni, Convulsions, Vèrtic, Jaqueca (migranya), Coqueluche (catarro dels nens), Palpitacions del cor, Tremolors, Deliri, Desvaneixements, Perdua de la memoria, Agitació nocturna y tota classe d'accidents nirviosos

Farmacia del Dr. Amargós, Plassa Sta. Agna, 9

PERE COROMINAS Y MONTAÑA ha obert el seu despaig d'ADVOCAT a la Plassa d'Urquinaona, 2, segon, primera. Hores de consulta: de nou a dotze y de quatre a set.

EL SIGLO

GRANS MAGATZEMS

ÚLTIMS DIES

DE LA

GRAN EXPOSICIO Y VENDA

DE

GENRES BLANCS

Roba blanca confeccionada pera senyora y nena

Llensols - Jocs de taula

Estors - Visillos - Madapolans - Pesses de tela

Mocadors - Cosets - Brodats

Puntes - Bates - Bruses - Matinés - Tovalloles

Panyos cuina - Devantals cambrera

Corbates - Camises - Colls - Punys, etc.

Preus considerablement reduits durant els dies d'exposició

L'ENSENYANSA PROFESSIONAL

CONFERENCIES DONADES PER R. NOGUER Y COMET

Follet de 72 planes

Preu: 2 pessetes

De venda: Unió Industrial, Alvarez, 6, pral

ESPECTACLES

Teatre Circo Barcelonès

GRAN CINEMATOGRAF

Avui, dilluns, sessions completes, de quatre a set tarde, y de nou a dotze nit.

20 PELICOLES, 20

de veritable estrena, entre elles:
RIQUEZAS MAL ADQUIRIDAS
COW-BOY AMOROUSE
REVISTA PATHE, 152
EL INOCENTE
LOS AMANTES DE TERUEL

PREUS ECONÓMICS

Palcs sense entrada, 1 pesseta; butaca de preferencia, o'50; entrada a platea, o'25; primer pis, o'15; segon pis, o'10.

TEATRE CATALA ROMEA

Companyia còmic-dramàtica de l'eminent primer actor

RICARD CALVO

primera actriu

RAFELA ABADIA

Avui, dilluns, tarde, a les quatre, la comedia en un acte, «Josefina» y el grandiós drama en tres actes de Lope de Vega,

El castigo sin venganza

Demà: «Josefina» y «El castigo sin venganza». Dimecres, tarde, a les quatre «Hamlet». Nit, «García del Castañar» y «El desdén con el desdén. Dijous, tarde, «El castigo sin venganza».—Se despatxa a comptaduria.

Teatre Tívoli

Avui, dilluns, tarde, a un quart de sis, butacas, o'70 pessetes, entrada, o'22 pessetes. Deliciós vermout. Per primera y única vegada (3 actes),

La mujer divorciada

Grandiós dú de A. Arrieta y M. Fernandez. El preciós ball americà «El toasteff» y el popular dú dels paraigües, per la Montoro y Pepín. Nti. a dos quarts de déu: Primer, «Efectos del divorcio», per la Montoro y Pepin; segón, éxit colossal (2 actes),

Anita la risueña

¿Quanta grasia derrochen els germàns Quintero? Decorat nou. En ensaig, «De sangre azul». Aviat, «El Principe Casto.»

Teatre Novetats

Avui, dilluns, a les cinc, gran matinè: «La casta Susana» d'èxit reconegut; butaca amb entrada, 1 pesseta, entrada general, 25 céntims. Nit, a un quart de déu: primer,

EVA

l'opereta més famosa de quantes s'han estrenat fins al día, la més discutida per sa hermosa partitura; segón, debut important,

La Chrysis

(«dans la Pantomime dansante»). Estrella de «L'Etoile Palace», de París. La música dels ballables ha sigut escrita expresament pera *la Chrysis*, pel cèlebre compositor francès M, Colo-Bonet, el número fou montat pel cèlebre M. Sicart de la «Saite de Paris». Decorat y atrés de propietat de Mlle. Chrysis, fet per Rovescalle, de Milán.

EL TALISMAN

Joves troneres, «vells» verds no deixeu de assistir al ***Ball de disfresses*** del dimars de Carnaval. ***Extravagant concurs.***

ELDORADO (Teatre de Catalunya). — Companyia Larra - La Riva.

AVUI, DILLUNS, DIA DE MODA

Benefici

de la primera actriu

CARLOTA PLA

La nova comedia en dos actes, de Serafí y Joaquim Alvarez Quintero, «Puebla de las mujeres» y estrena a Barcelona, de la comedia en dos actes,

Con plumas de pavo real

A les nou.—Demà, dimars. les dues comedies noves, «Con plumas de pavo real» y «Puebla de las mujeres».—Demà passat, dimecres de Cendra,

DESPEDIDA DE LA COMPANYIA

Extraordinaries funcions. Tarde, la comedia en tres actes, «Primavera en otoño» y «Puebla de las mujeres».—Nit, la comedia en tres aetes, «Lo positivo» y «Puebla de las mujeres». — Se despatxa a comptaduria.

Teatre de Catalunya

(ELDORADO)

Sindicat d'autors dramàtics catalans

Segueix obert l'abonament a diari y a 12 dimecres de moda. — Detalls per cartells. Inauguració de la temporada, dissabte pròxim, 24 de febrer, amb les estrenes de

Flors de cingle y Torre Torretes

LA RABASSADA

Hotel-Restaurant

amb calefacció a vapor

Obert dia y nit.—Gabinets particulars. Cuina de primera. — Servei a la Carta y

Coberts desde 5 pessetes

Atraccions Americanes

Scenic Railway, Water Chute, Bowling Al oys' Cake-Walk, Casa encantada, Palau de cristall, Palau de la rialla, Passeigs, etc.

Entrada, O'50 ptes.
amb dret a escullir una atracció.

Casino particular -- Jocs varis

RESTAURANT DE LUXE

Servei a la gran carta.—«Chef» de París. Concerts diaris per la

ORQUESTRA DE TZIGANES

Tramvia directe, sortint cada 20 minuts, desde la cantonada del carrer Craywinkel a LA RABASSADA. Automòbils desde can Gomis a la RABASSADA. Carruatges desde'l Tibidabo a LA RABASSADA. Automòbils de luxe directes, sortint desde enfront a la Porta de l'Angel, cantonada Santa Agna, fins a LA RABASSADA, de onze matí a onze nit.

EL TALISMAN

Dimars, 20, extraordinari ***Ball de disfresses*** en el ***Gran Treatre Espanyol.*** Se us exigeix l'assistencia.

Cinematógrafs

SALA MERCE - Cine y Grutes

GRAN CINEMATÓGRAF

QUATRE RIGUROSES ESTRENES

Gran varietat y bellesa en el programa

Actualitats interessants

Cada día programa nou. Pelícoles sens rival a Barcelona. Grandiós y colossal èxit de la cinta ***Los amantes de Teruel; El rei en les inondacions de Sevilla*** y vuit cintes més.

Espectacles originals y grans atraccions a les **GRUTES**

Diumenge secció de 11 a 1 amb regals als nens.

Ideal Cine

Corts, 605 y 607, entre Passeig de Gracia y Rambla de Catalunya.

Estrena extraordinaria

La sensacional pelícola de 1,000 metres,

El resucitado

Demà, dimars, DIA DE MODA, importants estrenes.

TEATRE COMTAL Y GRAN CINE BOHEMIA.— Avui, dilluns, Extraordinaria pelicola dramàtica. de l'acreditada casa Gaumont.

El RESUCITADO

(1000 metres)

Amor é hipnotismo

Pequeña obrera

«Almacén de antigüedades» «Desventura de un torero», «Un juerguista». Ultim día de las de gran éxit:

Los amantes de Teruel

Ultimos días de Robespierre

Demà, dimars **MODA** entre altres estrenes

El criado de su amigo

800 metres (Vitascop)

EL TALISMAN Carnaval 1912

Dimars, 20, ball de disfresses en el GRAN TEATRE ESPANYOL. ***Banda*** dirigida pel reputat professor ***senyor Baliarda*** **CONCURS DE TRAJOS** valiosos premis; han promés l'assistencia totes les artistes de més nom de Barcelona que ocuparàn dos palcs de presidencia del ***ball*** estant ***artisticament adornat***; preus inclós timbre, palcs, primer pis, sense entrada, ***20*** pessetes; palcs platea sense entradas ***15*** pessetes ***invitació d'home*** amb ***dues*** de senyora ***3'50*** pessetes, pera palcs y títols en els llocs de costum, en la taquilla del teatre y pera més detalls. Mendez Nuñez, 3 y 5, Colmado.

TEATRE CÓMIC

Dimars, dia 20, gran ball de disfresses organisat per la Secció Recreativa del Centre de U. F. N. R. del Districte III. Valiosos regals, que estan exposats en els grans magatzems «La Física». Batalla de confetti, serpentines y boles de neu. Banda de 30 professors. Nova alfombra.

Per invitacions; La Física, sombrerería Ribas Mercería Panadés y Carbó, Restaurants, Versailles, Rhin y «Nuevo Liceo» y café «Teatre Còmic.»

Concerts

MUSIC-HALL - LA BUENA SOMBRA - 3, GINJOL, 3

Avui, nit, a dos quarts de dèu, «Bonita noche de boda», per LAS TUDELINAS, SALERITO, estrella del genre flamenc. Les aplaudides coupletista OVERLINDA. DENOISY, LES SOUVERNILS, MINERVA, GIRALDINAS, MALDONADO, LAS BILBAINAS, ARAGON, MAURICE. — Ball de disfresses per totes les artistes del concert.

ALCÁZAR ESPAÑOL. — 7, Unió, 7 Tots els dies, tarde y nit, GRAN TROUPE DE VARIETÉS. — SARSUELETES COMIQUES. Restauranta la carta. Servei de 1.er orde, dia y nit

DIVERSIONS PARTICULARS

MUNDIAL PALACE. — Concerts Santos tots els dies. Coberts desde pessetes 3'50 Els divendres, bouillabaise. Dissabtes, menú corrent y vegetarià.

Botlletí comercial

18 de febrer de 1912

Plassa de Barcelona

VINS

Informació de la casa ARNÓ, MARISTANY Y C.ª

Bon moviment hi ha per tot y noves y importants vendes s'han anotat durant la darrera setmana en les regions del Bruc y alt y baix Penadès. Pel camp de Tarragona, Reus y Valls les compres no han sigut grosses, mes els preus segueixen tivants y ben encoratjadors pel culliter.

En les comarques del Vallès, frecuentades més pels tractants de montanya y consumidors dels pobles veïns que pel gros comers, les operacions s'han mantingut regulars desde la cullita, variant les cotisacions entre 17 y 20 pessetes hectolitre, segons grau y classe.

Pels cantons d'Utiel y Requena, els més forts productors de la provincia de Valencia, s'ha accentuat la fermesa d'un mes enrera, traduintse en alsa efectiva, ja que es acceptada pels compradors de vins bons y també pels destiladors dels que són averiats, y per axió els alcools de vi han pres una nova volada.

Alacant persisteix en demanar bons preus, que l'exportació a Europa y els mercats nacionals paguen resignats y convensuts.

La Manxa, la regió que a l'iniciarse la nova campanya semblava volguer escampar els seus vins amb preus desnivellats amb relació a les demés cotisacions d'altres punts, també ha millorat aquells preus fluixos, havent conseguit una sortida molt important dels seus vins.

En resum, els negocis del vi mantenen a la proprietat forta animació, sostenen bons preus y redueixen depresa les existencies.

CAFES Y SUCRES

Informació de la casa EMILI GAISSERT Y C.ª, *carrer Princesa, 61.*

Café (good average) — HAVRE, 17 de febrer	Obre	Tanca
Mars	81'25	81'50
Maig	79'75	80'00
Juliol	79'25	79'50
Setembre	79'25	79'50
Sostingut.		

Cafè (Tipu núm. 7) — NOVA-YORK, 17 de febrer	Obre	Tanca
Mars	.....	.....
Maig	.....	.....
Juliol	.....	.....
Setembre	.....	.....

Sucre (núm. 3) — PARÍS, 17 de febrer	Obre	Tanca
Febrer	51'75	.....
4 Mars	52'62	.....
4 Octubre	37'87	.....
Sostingut.		

Sucre (Base 88 per 100) — HAMBURG, 17 de febrer	Obre	Tanca
Febrer	16'50	.....
Maig	16'55	.....
Agost	16'80	.....
Octubre-Desembre	11'97	.....
Sostingut.		

Sucre (Base 88 per 100) — LONDRES, 17 de febrer	Obre	Tanca
Maig	16/5 1/2	......
Agost	16/5 1/2	......
Ferm.		

LLANA

Buenos Aires — HAVRE, 17 de febrer	Obre	Tanca
Maig	166'00	.. .
Setembre	164'50	. .
Calma.		

PEBRE

Tellicherry — HAVRE, 17 de febrer	Obre	Tanca
Mars	64'00	.....
Maig	65'00	.....
Juliol	65'50	.....
Setembre	66'25	.....
Desembre	67'00	.....
Calma.		

METALLS

LONDRES, 16 de febrer

Coure	63	10	..
Estany	191	10	..
Plom	15	16	3
Plata	27	5/16	.

CAUCHU

Fine Hard Para Rubber

Novembre-Desembre ....

OLIS D'OLIVA

Informació de la casa J. REGÀS.

Dia 17 de febrer

Els 100 kilos, fòra consums

Andalús, nou	de 103'00 a 102'50	pessetes
Tortosa	de 139'00 a 143'50	—
Borges, nou	de 139'25 a 147'75	—
Baix Aragó	de 150'00 a 157'50	—

Arribades pels molls y estacions en el dia d'ahir Estació del Bogatell, 00,000 kilograms.—Estació de Vilanova, 00,000 íd. — Estació del Nord, 0,000 íd.

OLIS REFINATS

En caixes de 6 bidons de 4 litres

Regàs, extraverge	7'50	pessetes cada ua
— superfi	6'70	— —
La Trompeta	5'50	— —

BESTIAR

Dia 17 febrer

Moltons cartagenesos	Ptes. 2'20
Ovelles —	— 2'00
Corders —	— 2'25
Moltons castellans	— 2'20
Ovelles —	— 2'00
Corders —	— 2'20

Existencies escasses. Preus segueixen ferms.

Tocinos del país	Ptes 2'15
— Valencia	— 2'00
— Extremenys	— 1'95

Mercat sense existencies. Preus ferms, amb tendencia a pujar.

DROGUES

Informació de la casa VIUDA Y FILLS DE G. BOADA Y TRAVESSA, *plassa Antic Born, 14.*

Dia 17 febrer

Preus per 100 kilograms franc carràs y estació o moll de Barcelona, salvo variació

	Pessetes
Nitrat de sosa 95 per 100 riquesa y 15/16 per 100 ázoe	30'50
Sulfat ferro cristallisat	6'50
— — pols	7'00
— — cristallisat per 10 tonelades	6'00
— — pols — 10 —	6'00
— amònic 20/21 ázoe	42'50
Clorur potassa 80/85 equivalent a 50/55 per 100 potassa pura	29'00
Sulfat potassa 90/95 equivalent a 48/51 per 100 potassa pura	30'00
Superfosfat cals mineral 13/15 per 100 àcid fosfòric soluble	7'25
Superfosfat cals mineral 16/18 per 100 àcid fosfòric soluble	8'45
Superfosfat cals mineral 18/20 per 100 àcid fosfòric soluble	9'25
Superfosfat cal òssos 15/16 per 100	11'00
Escories Thomas 15/16 per 100 àcid fos fòric soluble	8'50
Kainita 12/13 per 100 potassa pura	8'50
Sulfat coure 98/100 puresa	70'00
Sofre en sacs de 40 kilos; el sac	8'15
— — — 20 — —	4'25
— flor en sacs de 50 kilos; el sac	11'00

Mercats extrangers

ESTACIÓ ENOTÉCNICA D'ESPANYA A CETA

PREUS DE PRODUCTES AGRICOLES ESPANYOLS Y ALTRES EN LES PLASSES DE CETA Y MARSELLA

Olis: els 100 kilograms, Borges, de 125 a 135 francs; Aragó, de 140 a 145; Andalusia, de 120 a 130, Tortosa, de 120 a 130.

Alcools: de vi, bon gust, de 170 a 175 francs hectòlitre; de brisa, de 130 a 135; Nord, de 00 a 00; Nord extrafí, de 70 a 72; d'industria, de 00 a 00; cognac, de 00 a 00.

Sucres: de 84 a 86 francs els 100 kilogs.; cristallisats, 77 a 79; *en entrepot*, de 56 a 58; bords, de 49 a 50; en brut, blancs, de 48 a 50; rojos, de 42 a 43.

Fruites: peres, de 00 a 00 francs; prèssecs, de 00 a 00; raïm, de 00 a 00; pomes, de 30 a 38; albercocs, de 00 a 00; cireres, de 00 a 00; magranes, de 00 a 00 el mil; llimones, de 30 a 40 el mil; taronges, de 35 a 45 francs; mandarines, de 35 a 45; melons, de o a o dotzena.

Fruites seques y llevors: ametlles d'Alacant, de 240 a 300; de Cartagena, de 220 a 240; de Mallorca, de 225 a 245; amb closca de Tarragona (mollar), de 120 a 130; de Cartagena, de 100 a 110; avellanes de Tarragona, de 170 a 172; ab closca, de 70 a 75; panses de Màlaga, de 6 a 10 francs la caixa de 10 kilos; de Dènia, de 70 a 75 francs els 100; cireres seques, de 150 a 200; figues, de 30 a 35; pinyons, de 190 a 195; cacauets, de 00 a 00; anís de Màlaga, de 85 a 95; comins de 00 a 00; escaiola, de 30 a 32.

Llegums (verdes y seques): ceves, de 20 a 26 francs; alls de 65 a 70; patates; de 10 a 12; noves de 00 a 00, llanties, de 26 a 38; mongetes, de 30 a 35; pèsols, de 45 a 50; faves, de 00 a 00; tomàtecs, de 40 a 45.

Forratges: herm, de 8 a 9 francs; aufals, de 7 a 8'00; palla, de 4 a 5; garrofes, de 14 a 16; segó, de 12 a 16 els 100 kilograms.

Suros: els mil, superfí, de 50 a 60 francs; fi, de 40 a 50; ordinari, de 35 a 40.

Varis: safrà, de 95 a 100 francs kil.; pebre molt, dols, de 110 a 150 els 100; mares de vi, de 25 a 35; el grau d'àcid tartàric, de 1'00 a 1'05; tartà en brut, de 00 a 00; el grau de bitrartrat, de 0'00 a 0'00.

VINS ESPANYOLS A CETA

Alacant, de 13 a 15 graus, de 00 a 00 francs hectòlicre; Alacant, de 11 a 12 id. de 25 a 27 id. id.; Benicarló, de 12 a 13 id., de 00 a 00 id., id; Catalunya, de 10 a 12 id.; de 24 a 26; Priorat, de 11 a 12 id., de 26 a 28; Tarragona (Vendrell), de 12 id., de 00 a 00; Utiel (tipo Aragó), de 10 a 12 id., de 25 a 27; Valencia, de 10 a 12 id., de 21 a 26; Valencia, rosat, de 12 id.; de 26 a 28; Vinaròs, de 10 a 12 id., de 00 a 00: Moscatell (9 a 10° licor), de 15 id., de 00 a 00; Mistela blanca (9 a 10° licor), de 12 a 15 id., de 00 a 00; Mistela roja (9 a 10° licor) de 12 a 15 id., de 00 a 00; Vi blanc sec de Valencia, de 11 a 12 id., de 26 a 28; Vi blanc de la Manxa, de 11 a 12 id., de 27 a 2?; Vi blanc de Catalunya, de 10 a 12 id., de 26 a 28; Xerès y Màlaga. ordinaris y superiors, de 50 a 250 francs.

Ceta, 15 de febrer de 1912. —El director de l'Estació, *Lluis Arizmendi.*

Imprempta y estereotipia, Fortuny, 2 bis

En TEMPS de FRET
Y D'HUMITAT
NO SURTÍU MAY DE CASA
sense portar a la boca
UNA
PASTILLA VALDA
Pera ESQUIVAR
Pera CURAR
Els Mals de Gola, Cadarns, Bronquitis, Grippe, Ofèch, etc.
PERÒ, SOBRE TOT
EXIGÍU SEMPRE LES VERITABLES
ab CAPSES de Pts 1.50
que porten el nom
VALDA
donchs no 's troben en cap altol forma
Agents Generals: Vicens FERRER & Cie BARCELONA
Formula: Menthol 0.000 Eucaliptol 0.0005 Sucre-goma

PIANOS Y HARMONIUMS de lloguer, desde 8 fins a 15 pessetes al mes Carrer del Bruc, núm. 70, entressol, primer

FORA PÈL MOIXÍ

Els POLVOS COSMÈTICS DE FRANC treuen en pocs minuts el pèl de qualsevol part del còs, mata ses arrels y no torna a sortir. No irrita'l cutis. Aquest depilatori es utilíssim a les senyores que tinguin pèl moixí (vello) a la cara y brassos, pera que així puguin destruirlo. UN POT, 2'50 ptes. — S'envia certificat per correus si per endavant se reben 3'50 ptes. en LLIURANSA de Giro Mutu o segells de correu.
Farmacia Borrell
COMTE DE L'ASSALT (CARRER NOU), NÚMERO 52. – BARCELONA

A PLASSOS
Mobles, Silleries, Lámpares, etc.
— Carrer de Sant Pau, 54 —

SE COMPRA mobles, pianos, caixes de capdals y objectes. Passatge Pont de la Parra, 6 (Reforma).

DINER en 1.ª hipoteca y sobre valors desde'l 3 per 100 anyal, en lletres, proprietaris, industrials y comerciants desde'l 1½ per 100 al mes.

DINER en 2.ª hipoteca, usdefruits y parts indivises, y sobre genres, pianos, carruatges y tota garantia que convingui. Rambla de Santa Mònica, 4, entressol.

MOBLES DE JORBA
Exposició de totes classes en un grandiós magatzem y tallers
HOSPITAL, 101

ESQUELES MORTUORIES
SE N'ADMETEN AN AQUESTA IMPREMPTA, FINS A LES TRES DE LA MATINADA

80 ANYS DE GRAN ÉXIT
EL NOU ELIXIR REGENERADOR
Preparat per B. PIERRE, perfumista

Es l'únic y veritable que deturra immediatament la caiguda dels cabells.
No es un tint, sinó que conserva y fortifica els cabells.
Es el millor remei pera destruir la caspa.
Usis l'elixir quan els cabells comensen a caure.
Usis l'elixir pera obtenir un creixement abundant.
Aquest cèlebre ELIXIR REGENERADOR no es un de tants procediments que deuen la vida al xarlatanisme, al luxe de cartells.
Preu: TRES PESSETES frasc.
De venda a les perfumeries y drogueries y a Madrid, Carme, 2, perfumeria.
Dipòsit principal: Rambla del Mitg, 14. Perfumeria de Baltasar.
(Davant al carrer de Ferràn)

USIN LA REINA DE LES TINTURES
DE B. PIERRE
Perfumista de París
La vegetal progressiva dona tots els colors. A les sis o vuit aplicacions agafa [el cabell el color natural. No taca la roba. Preu: 4 pessetes frasc.
INSTANTÁNIES: castany, negre y castany obscur, 4 pessetes capsa pera la barba y pera el cap, 6.
De venda: Rambla del Mitg, 14. Perfumeria de P. Baltasar.
Successor de l'antig establiment de RENAUD GERMAIN, Rambla del Mitg, número 14, perfumeria.

Gran Diploma de Honor y 10 Medallas
RELOJ ORIÓN AFINACIÓN CRONOMÉTRICA
VÉNDESE EN LAS RELOJERIAS

CICLOS SANROMÁ

Herpes (Brians)
LA POMADA y ESSENCIA ANTIHERPETIQUES de BOTTA, preparades per Borrell, curen d'una manera prodigiosa els brians y demés malalties de la pell, per inveterades que siguin. Són tan grans les virtuts d'aquests remeis, que s'han curat amb ells persones que tenien molt arraigats els brians y que cada estiu tenen de pendre banys d'aigües sulfuroses, sense lograr curarse.
Unic dipòsit: Farmacia Borrell, COMTE DE L'ASSALT, NÚMERO 52 cantonada al carrer de Sant Ramón).

BIBLIOTECA CLÁSSICA CATALANA
Editor - impressor ARTUR SUÁREZ ‖ 84, Universitat, 84 BARCELONA
GRAN CUPÓ REGAL
En virtut d'un conveni entre EL POBLE CATALÁ y la Biblioteca Clàssica Catalana s'entregaran al portador d'aquest cupó les obres següents:

Historia de Catalunya, den Bofarull, traducció catalana, trenta tomos	15 volums
Crònica o comentaris del rei en Jaume I, feta y escrita per ell mateix en sa llengua natural	1 »
Els Almogàvers, F. de Moncada. Expedició de catalans y aragonesos	1 »
Crestomatia de la Llengua Catalana. Prosa y vers. Desde'l IX sigle al XIX, per Antoni Bulbena	2 »
Les obres del valerós cavaller y elegantíssim poeta Ausias March	1 »
Literatura Catalana	1 »
Tomos revistes	3 »
Total	24 volums

Totes aquestes obres van ricament enquadernades, essent una veritable joia, indispensable en tota biblioteca.
El seu preu es de 135 pessetes, però presentant aquest cupó se reduirà a 115 pessetes y, ademés, se concedirà el pagament a plassos mensuals de acinc pessetes», entregantse tota l'obra al firmar la pòlissa de compra.

HERNIES (trencadures) TRACTAMENT RADICAL: no més accidents que fassin necessaria intervenció quirúrgica (TALLS DE BISTURI), amb no usar armotostes, braguers y vendatges de basar ni els propalats en anuncis y reclams. Els incalculables y altament reconeguts beneficis del PROTOTIPO DEL TRACTAMENT NO OPERATORI (amb reial privilegi — tres patents d'invenció), per la Reial Academia de Medecina y Cirurgia llaurejat, garantisen comoditat incomparable, retenció absoluta y la curació en poc temps. Despaig de l'autor, especialista PERE RAMON: CARME, NUM. 38, PIS PRIMER, BARCELONA Demanis gratis «FARO LUMINOSO PARA LOS ENFERMOS».

Perllongació de l'existencia
RETRASSAR LA VELLESA Y LA MORT: VISTA-RICA
Demani vostè el notable llibret «HABLA EL MAESTRO», y gosará de bona salut, sens metges ni medicaments y el malalt se veu aviat lliure de la malaltia, indisposició o dolencia. D'aquest notable estudi eminentment práctic queda un reduit nombre d'exemplars que s'entregaran gratis als primers solicitants.— *Providencia, 61,* «LA SALUD», Barcelona.

EMPRESA DE POMPES FUNEBRES
LA EGIPCIA
Societat Anònima
La més important d'Espanya - 29 sucursals ab telèfon - Central, Pelayo, 44 telèfon 1,113 - *Economia veritat en els preus*
Important: ***LA EGIPCIA*** es l'única funeraria que posseeix Cambra de Desinfecció, no servint cap artefacte sense que sigui prèviament desinfectat. **Nota:** Esmerat y ràpid servei tant en la capital com fòra d'ella.

FENOL COMELERAN
Es el millor desinfectant, antiepidèmic, antihemorràgic, cauterizador e insecticida. El preservatiu més eficas del **CÓLERA - TIFUS - VEROLA, ETC.** Cura tot seguit les cremadures, ferides, panallons, clivelles, sarna, brians, picadures, mossegades, mal de caixal, etc. Vègis el llibret que acompanya a cada frasc. Se ven a totes lesfarmacies y drogueries. **Dipòsit Central: J. Uriach y C.ª Moncada, 20. Barna.**